

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 217

47 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2004 m. rugpjūčio 28 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I Informacija

Teisingumo Teismas

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS

2004/C 217/01	2004 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas Byloje C-486/01 P Front national prieš Europos Parlamentą (Apeliacija — Pareiškimas dėl frakcijos sukūrimo pagal Europos Parlamento Darbo tvarkos taisyklių 29 straipsnio 1 dalį — Bendrų politinių pažiūrų nebuvimas — NDT frakcijos atgalinis likvidavimas — Papildomas skundas — EB sutarties 230 straipsnio ketvirtos pastraipos aiškinimas — „Tiesiogiai ir konkrečiai“ su fiziniu ar juridiniu asmeniu susijusio sprendimo sąvoka — Nacionalinės politinės partijos pareikšto ieškinio nepriimtumas)	1
2004/C 217/02	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas Sujungtose bylose C-502/01 ir C-31/02 (Sozialgericht Hannover ir Sozialgericht Aachen prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Silke Gaumain-Cerri prieš Kaufmännische Krankenkasse - Pflegekasse ir Maria Barth prieš Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Socialinė apsauga — Laisvas darbuotojų judėjimas — EB sutartis — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — Išmokos, skirtos slaugos rizikai padengti — Slaugos draudimo institucijos mokamos trečiojo asmens, padedančio asmeniui, kuriam reikalinga priežiūra, senatvės draudimo įmokos)	1
2004/C 217/03	2004 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo (plenarinė sesija) sprendimas Byloje C-110/02 Europos Bendrijų Komisija prieš Europos Sąjungos Tarybą (Portugalijos Vyriausybės pagalba kiaulių augintojams — Paskelbtų nesuderinamomis su bendrąja rinka pagalbų grąžinimui skirta pagalba — Tarybos sprendimas paskelbti tokią pagalbą suderinama su bendrąja rinka — Neteisėtumas — EB sutarties 88 straipsnio 2 dalies trečioji pastraipa)	2
2004/C 217/04	2004 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Byloje C-269/02: Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 98/24/EB neįgyvendinimas nustatytu terminu — Darbuotojų saugos ir sveikatos apsauga — Rizika, susijusi su cheminiais veiksniais, darbe)	3

2004/C 217/05	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas Byloje C-295/02 (Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Gisela Gerken prieš Amt für Agrarstruktur Verden (Bendra žemės ūkio politika — Integruota administravimo ir kontrolės sistema tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms — Reglamentas (EEB) Nr. 3887/92 ir Reglamentas (EB) Nr. 2419/2001 — Pagalbos už gyvulius paraiška — Pažeidimai — Pagalbos dydžio sumažinimas — Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 2 straipsnio 2 dalis — Mažiau griežtos nuostatos taikymas atgaline data)	3
2004/C 217/06	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Byloje C-361/02 ir C-362/02 (Dioikitiko Efeteio Peirairo prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Elliniko Dimosio prieš Nikolaos Tsapalos ir Konstantinos Diamantakis (Direktyva 76/308/EEB — Savitarpio parama išieškant muitus — Taikymas pretenzijoms, atsiradusioms iki Direktyvos įsigaliojimo)	4
2004/C 217/07	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-27/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Direktyva 91/271/EEB — Sprendimas 93/481/EEB — Miesto nuotekų surinkimas ir valymas — Neperkėlimas į nacionalinę teisę per nustatytą terminą)	4
2004/C 217/08	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Byloje C-65/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 12, 149 ir 150 straipsniai — Vidurinio mokslo diplomai, įgytas kitoje valstybėje narėje — Stojimas į aukštąsias mokyklas)	5
2004/C 217/09	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-127/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Trendsoft (Irl) Ltd (Arbitražinė sąlyga — Išankstinio apmokėjimo grąžinimas — Palūkanos už pavėluotą atsiskaitymą — Sprendimas dėl išipareigojimų neįvykdymo)	5
2004/C 217/10	2004 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas Byloje C-155/03: Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/70/EB — Medicinos prietaisai, kuriuose yra stabilų žmogaus kraujo arba žmogaus plazmos preparatų — Neįgyvendinimas)	6
2004/C 217/11	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas Byloje C-166/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 28 straipsnis — Prekyba gaminiiais iš tauriųjų metalų — Pavadinimai „auksas“ ir „aukso lydinys“)	6
2004/C 217/12	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas Byloje C-169/03 (Regeringsrätten prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Florian W. Wallentin prieš Riksskatteverket („Asmenų judėjimo laisvė — Darbuotojai — Pajamų mokestis — Dalinis nedidelę savo pajamų dalį valstybėje narėje gaunančio mokesčių mokėtojo, gyvenančio kitoje valstybėje narėje, apmokestinimas“)	7
2004/C 217/13	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas Byloje C-214/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką (Išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 88/609/EEB — Atmosferos tarša — Stambios deginimo įmonės)	7
2004/C 217/14	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-292/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Eksploatuoti netinkamos transporto priemonės — Direktyva 2000/53/EB)	8

2004/C 217/15	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Byloje C-311/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Direktyva 1999/44/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)	8
2004/C 217/16	Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas 2004 m. liepos 1 d. Byloje C-331/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/53/EB — Neįgyvendinimas per nustatytą terminą)	9
2004/C 217/17	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-389/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 1999/74/EB neįgyvendinimas)	9
2004/C 217/18	2004 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-400/03 (Tribunal d'instance du VII ^e arrondissement Paryžius prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Waterman SAS prieš Directeur général des douanes et droits indirects („Bendrasis muitų tarifas — Kombinuotoji nomenklatura — Tarifinė pozicija — Tušinukų dėžutės“)	10
2004/C 217/19	2004 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas Byloje C-448/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 98/44/EB neperkėlimas į nacionalinę teisę)	10
2004/C 217/20	Byla C-241/04 Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.	11
2004/C 217/21	Byla C-242/04 Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto Nicolay s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.	11
2004/C 217/22	Byla C-247/04 College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004 m. gegužės 28 d. pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Transport Maatschappij Traffic B.V. prieš Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2004/C 217/23	Byla C-248/04 2004 m. birželio 9 d. College van Beroep voor het bedrijfsleven nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Koninklijke Coöperatie Cosun U. A. prieš Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministrą)	12
2004/C 217/24	Byla C-255/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 14 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai	12
2004/C 217/25	Byla C-257/04 2004 m. birželio 15 d. Court of Appeal (Anglija ir Velsas) Civilinių bylų skyriaus nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą bylose Michael Jason Clarke prieš Frank Staddon Ltd ir J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ir K. V. Barnes prieš Marshalls Clay Products Ltd	13
2004/C 217/26	Byla C-259/04 High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade Marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Elizabeth Emanuel prieš Continental Shelf 128 Ltd	13
2004/C 217/27	Byla C-260/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	14

2004/C 217/28	Byla C-275/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 29 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei	15
2004/C 217/29	Byla C-282/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 30 d. pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei	15
2004/C 217/30	Byla C-283/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. liepos 1 d. pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei	16
2004/C 217/31	Byla C-285/04 Tribunale di Oristano 2004 m. birželio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Medda Ignazio e Banco di Napoli SpA prieš Regione Autonoma della Sardegna	17
2004/C 217/32	Byla C-286/04 P Eurocermex SA 2004 m. liepos 5 d. paduotas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. balandžio 29 d. sprendimo byloje T-399/02 Eurocermex SA prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	17
2004/C 217/33	Byla C-291/04 Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgija) 2004 m. birželio 4 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministère public prieš Henri Léon Schmitz	17
2004/C 217/34	Byla C-299/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. liepos 14 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	18
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS		
2004/C 217/35	2004 m. birželio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas Byloje T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno prieš Europos Parlamentą (Pareigūnai — Pagalbiniai tarnautojai — Konferencijų vertėjai — Nuostatų dėl kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 74 straipsnis — Darbo sutarties pasibaigimas)	19
2004/C 217/36	Byla T-158/04 Erich Drazdansky 2004 m. balandžio 26 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)	19
2004/C 217/37	Byla T-162/04 Eugénio Branco Lda 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	20
2004/C 217/38	Byla T-180/04 Przedsiębiorstwo Polmos Białystok 2004 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	21
2004/C 217/39	Byla T-183/04 Tokai Europe GmbH 2004 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	21
2004/C 217/40	Byla T-185/04 Lancôme Parfums et Beauté & Cie S. A. 2004 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	22
2004/C 217/41	Byla T-188/04 Freixenet S. A. 2004 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	22

2004/C 217/42	Byla T-189/04 Christian van der Haegen 2004 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui	23
2004/C 217/43	Byla T-192/04 Flex Equipos de Descanso, S.A. 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	23
2004/C 217/44	Byla T-199/04 Gul Ahmed Textile Mills Ltd 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai	24
2004/C 217/45	Byla T-200/04 Sardinijos autonominio regiono 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	24
2004/C 217/46	Byla T-204/04 Indorata-Servicos e Gestao Lda 2004 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)	25
2004/C 217/47	Byla T-205/04 Alessandro Ianniello 2004 m. birželio 8 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	26
2004/C 217/48	Byla T-206/04 Fernando Rodrigues Carvalhais 2004 m. birželio 7 d. (faksu/elektroniniu paštu 2004 m. birželio 2 d.) pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	26
2004/C 217/49	Byla T-211/04 Gibraltarų Vyriausybės 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	27
2004/C 217/50	Byla T-214/04 Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 2004 m. birželio 8 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	28
2004/C 217/51	Byla T-215/04 Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	29
2004/C 217/52	Byla T-236/04 European Environmental Bureau ir Stichting Natuur en Millieu 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	29
2004/C 217/53	Byla T-239/04 Italijos Respublikos 2004 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	30
2004/C 217/54	Byla T-241/04 European Environmental Bureau ir Stichting Natuur en Millieu 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	30
2004/C 217/55	Byla T-244/04 Elisabeth Saskia Smit 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europai	31
2004/C 217/56	Byla T-246/04 Jacques Wunenburger 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	31
2004/C 217/57	Byla T-247/04 Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) ir Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. (EDIFA) 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	32
2004/C 217/58	Byla T-248/04 Scania AB (Publ) 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	32

2004/C 217/59	Byla T-249/04 Philippe Combescot 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	33
2004/C 217/60	Byla T-250/04 Philippe Combescot 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	33
2004/C 217/61	Byla T-251/04 Graikijos Respublikos 2004 m. birželio 22 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	34
2004/C 217/62	Byla T-252/04 Caviar Anzali 2004 m. birželio 18 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	35
2004/C 217/63	Byla T-256/04 Mundipharma AG 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)	35
2004/C 217/64	Byla T-260/04 C.E.S.T.A.S. - Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie 2004 m. birželio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36
2004/C 217/65	Byla T-266/04 Ispanijos Karalystės 2004 m. liepos 1 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36
2004/C 217/66	Byla T-268/04 Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	37
2004/C 217/67	Byla T-269/04 IDOM, S.A. 2004 m. birželio 29 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	38
2004/C 217/68	Bylos T-304/99 išbraukimas iš registro	38
2004/C 217/69	Bylos T-69/02 išbraukimas iš registro	38
2004/C 217/70	Bylos T-249/03 išbraukimas iš registro	38

II Parengiamieji aktai

.....

III Pranešimai

2004/C 217/71	Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys OL C 201, 2004 8 7	39
---------------	--	----

I

(Informacija)

TEISINGUMO TEISMAS

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 29 d.

Byloje C-486/01 P *Front national* prieš Europos Parlamentą⁽¹⁾

(Apeliacija — Pareiškimas dėl frakcijos sukūrimo pagal Europos Parlamento Darbo tvarkos taisyklių 29 straipsnio 1 dalį — Bendrų politinių pažiūrų nebuvimas — NDT frakcijos atgalinis likvidavimas — Papildomas skundas — EB sutarties 230 straipsnio ketvirtos pastraipos aiškinimas — „Tiesiogiai ir konkrečiai“ su fiziniu ar juridiniu asmeniu susijusio sprendimo sąvoka — Nacionalinės politinės partijos pareikšto ieškinio nepriimtumas)

(2004/C 217/01)

(Bylos kalba: prancūzų)

Byloje C-486/01 P *Front national*, įsteigtas Saint-Cloud (Prancūzija) (advokatai: F. Wagner ir V. de Poulpique de Brescanvel), dėl apeliacinio skundo dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (trečioji išplėstinė kolegija) 2001 m. spalio 2 d. sprendimo *Martinez ir kt./Parlamentas* (T-222/99, T-327/99 ir T-329/99, Rec. p. II-2823) panaikinimo, dalyvaujant kitai proceso šalis ir atsakovas pirmoje instancijoje – Europos Parlamentas (atstovai: G. Garzón Clariana, J. Schoo ir H. Krück), Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), susidedantis iš pirmininko V. Skouris, kolegijų pirmininkų P. Jann, C.W.A. Timmermans (pranešėjas), A. Rosas, J.-P. Puissochet ir J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų R. Schintgen, F. Macken ir N. Colneric, S. von Bahr ir R. Silva de Lapuerta; generalinis advokatas: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorė: vyriausioji administratorė M. Múgica Arzamendi, 2004 m. birželio 29 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Panaikinti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo 2001 m. spalio 2 d. sprendimą *Martinez ir kt./Parlamentas* (T-222/99, T-327/99 ir T-329/99) ta apimtimi, kuria juo buvo pripažinta priimtina *Front national* ieškinys (byla T-327/99).

2) Atmesti kaip nepriimtina *Front national* ieškinį dėl 1999 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento sprendimo, kuriuo išaiškinama

Europos Parlamento Darbo tvarkos taisyklių 29 straipsnio 1 dalis ir atgaline tvarka likviduojama „Nepriklausomų deputatų techninė (NDT) frakcija – mišri frakcija“, panaikinimo.

3) Nutraukti bylą dėl *Front national* apeliacinio skundo dėl šio sprendimo revoliucinės dalies 1 punkte minėto sprendimo.

4) Priteisti iš *Front national* Europos Parlamento nurodytas bylinėjimosi išlaidas tiek šioje byloje, tiek laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procese.

⁽¹⁾ OL C 84, 2002 4 6.

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 8 d.

Sujungtose bylose C-502/01 ir C-31/02 (*Sozialgericht Hannover* ir *Sozialgericht Aachen* prašymas priimti prejudicinį sprendimą): *Silke Gaumain-Cerri* prieš *Kaufmännische Krankenkasse - Pflegekasse* ir *Maria Barth* prieš *Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz*⁽¹⁾

(Socialinė apsauga — Laisvas darbuotojų judėjimas — EB sutartis — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — Išmokos, skirtos slaugos rizikai padengti — Slaugos draudimo institucijos mokamos trečiojo asmens, padedančio asmeniui, kuriam reikalinga priežiūra, senatvės draudimo įmokos)

(2004/C 217/02)

(Bylos kalba: vokiečių)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Sujungtose bylose C-502/01 ir C-31/02 dėl *Sozialgericht Hannover* ir *Sozialgericht Aachen* (Vokietija) pagal EB sutarties

234 straipsnį Teisingumo Teismui pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą šių teismų nagrinėjamosiose bylose tarp Silke Gaumain-Cerri ir Kaufmännische Krankenkasse - Pflegekasse ir Maria Barth prieš Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz dėl EB sutarties ir antrinės teisės, susijusios su Europos Sąjungos piliečių laisvu judėjimu ir, visų pirma, 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL 1997, L 28, p. 1), nuostatų išaiškinimo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko C. W. A. Timmermans, teisėjų J.-P. Puissochet (pranešėjas), R. Schintgen, F. Macken ir N. Colneric, generalinis advokatas: A. Tizzano, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

TEISINGUMO TEISMO (plenarinė sesija)

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 29 d.

Byloje C-110/02 Europos Bendrijų Komisija prieš Europos Sąjungos Tarybą ⁽¹⁾

(Portugalijos Vyriausybės pagalba kiaulių augintojams — Paskelbtų nesuderinamomis su bendrąja rinka pagalbų grąžinimui skirta pagalba — Tarybos sprendimas paskelbti tokią pagalbą suderinama su bendrąja rinka — Neteisėtumas — EB sutarties 88 straipsnio 2 dalies trečioji pastraipa)

(2004/C 217/03)

(Bylos kalba: prancūzų)

1) Tokia išmoka, kaip slaugos draudimo paslaugas teikiančios įstaigos trečiojo asmens, kuris teikia priežiūrą namuose asmeniui, kuriam reikalinga priežiūra, senatvės draudimo įmokos mokėjimas, pagrindinės bylos aplinkybėmis yra ligos išmoka asmens, kuriam reikalinga priežiūra, naudai pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentą EEB Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeistą ir atnaujintą 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97.

2) Išmokų, tokių kaip Vokietijos slaugos draudimo išmokos pagrindinės bylos aplinkybėmis mokamų apdraustajam asmeniui, gyvenančiam kompetentingos valstybės narės teritorijoje arba asmeniui, gyvenančiam kitos valstybės teritorijoje ir apdraustam tokiu draudimu kaip darbuotojo šeimos narys, atžvilgiu kompetentingos įstaigos atsakymas mokėti valstybės narės piliečio, veikiančio kaip trečiasis asmuo, teikiantis priežiūrą šių išmokų gavėjui, senatvės pensijos įmokas motyvuojant tuo, kad šis trečiasis asmuo ar šis išmokų gavėjas gyvena kitoje nei kompetentinga valstybėje valstybėje narėje, pažeidžia EB sutartį ir ypač jos 17 straipsnį bei Reglamentą Nr. 1408/71, iš dalies pakeistą ir atnaujintą Reglamentu Nr. 118/97.

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-110/02 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou ir V. Di Bucci, prieš Europos Sąjungos Tarybą (atstovaujamą J. Carbery ir F. Florindo Gijón), palaikomą Portugalijos Respublikos (atstovaujamos L. Fernandes ir I. Palma) ir Prancūzijos Respublikos (atstovaujamos G. de Bergues ir F. Million), dėl 2002 m. sausio 21 d. Tarybos sprendimo 2002/114/EB dėl leidimo Portugalijos Vyriausybei suteikti pagalbą Portugalijos kiaulių augintojams, kurie buvo 1994 m. ir 1998 m. suteiktų priemonių gavėjai, (OL L 43, p. 18) panaikinimo, Teisingumo Teismas (plenarinė sesija), susidedantis iš pirmininko V. Skouris, kolegijų pirmininkų P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ir J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų A. La Pergola, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ir K. Lenaerts (pranešėjas); generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorius: R. Grass, 2004 m. birželio 29 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Panaikinti 2002 m. sausio 21 d. Tarybos sprendimą 2002/114/EB dėl leidimo Portugalijos Vyriausybei suteikti pagalbą Portugalijos kiaulių augintojams, kurie buvo 1994 m. ir 1998 m. suteiktų priemonių gavėjai.

2) Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

3) Portugalijos Respublika ir Prancūzijos Respublika padengia savo išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 84, 2002 4 6.
OL C 109, 2002 5 4.

⁽¹⁾ OL C 131, 2002 6 1.

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 24 d.

2004 m. liepos 1 d.

Byloje C-269/02: Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

Byloje C-295/02 (Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Gisela Gerken prieš Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾

(Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 98/24/EB neįgyvendinimas nustatytu terminu — Darbuotojų saugos ir sveikatos apsauga — Rizika, susijusi su cheminiais veiksniais, darbe)

(Bendra žemės ūkio politika — Integruota administravimo ir kontrolės sistema tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms — Reglamentas (EEB) Nr. 3887/92 ir Reglamentas (EB) Nr. 2419/2001 — Pagalbos už gyvulius paraiška — Pažeidimai — Pagalbos dydžio sumažinimas — Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 2 straipsnio 2 dalis — Mažiau griežtos nuostatos taikymas atgaline data)

(2004/C 217/04)

(2004/C 217/05)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Bylos kalba: vokiečių)

Byloje C-269/02 Europos Bendrijų Komisija (atstovas D.Martin) prieš Prancūzijos Respubliką (atstovai G. de Bergues, C.Lemaire ir C.Bergeot-Nunes) dėl pripažinimo, jog nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyvos 98/24/EB dėl darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos nuo rizikos, susijusios su cheminiais veiksniais darbe (keturioliktoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 131, p.11) įgyvendinimui arba, bet kuriuo atveju, nepateikdama Komisijai jų tekstų Prancūzijos Respublika neįvykdė savo išpareigojimų pagal šią Direktyvą Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš vykdančio trečiosios kolegijos pirmininko funkcijas A.Rosas, teisėjų R.Schintgen ir K.Schiemenn (pranešėjas), generalinis advokatas A.Tizzano, sekretorius R. Grass, 2004 m. birželio 24 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-295/02 dėl Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Vokietija) pagal EB sutarties 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje tarp Gisela Gerken ir Amt für Agrarstruktur Verden dėl 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 391, p. 36) 10 straipsnio 2 dalies a punkto, 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327, p. 11) 44, 53 ir 54 straipsnių ir 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1) 2 straipsnio 2 dalies išaiškinimo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko C. W. A. Timmermans, teisėjų J.-P. Puissechet ir R. Schintgen, F. Macken (pranešėja) ir N. Colneric, generalinis advokatas: P. Léger, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyvos 98/24/EB dėl darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos nuo rizikos, susijusios su cheminiais veiksniais darbe (keturioliktoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) įgyvendinimui arba, bet kuriuo atveju, nepateikdama Komisijai jų tekstų Prancūzijos Respublika neįvykdė savo išpareigojimų pagal šią Direktyvą.

1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 2 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagalbos už galvijus paraiška, patenkančios į 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Bendrijos

2) Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 219, 2002 9 14.

pagalbos schemoms taisyklės, taikymo sritį *ratione temporis*, ir esant pažeidimui, dėl kurio gali būti taikoma nuobauda pagal šio Reglamento 10 straipsnio 2 dalies a punktą, atveju kompetetingos valdžios institucijos 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisyklės, 44 straipsnio 1 dalies nuostatas turi taikyti atgaline data, remiantis tuo, kad Reglamento Nr. 2419/2001 nuostatos yra mažiau griežtos susijusio elgesio atžvilgiu.

(¹) OL C 261, 2002 10 26.

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 1 d.

Byloje C-361/02 ir C-362/02 (Dioikitiko Efeteio Peirairo prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Elliniko Dimosio prieš Nikolaos Tsapalos ir Konstantinos Diamantakis (¹)

(Direktyva 76/308/EEB — Savitarpio parama išieškant muitus — Taikymas pretenzijoms, atsiradusioms iki Direktyvos įsigaliojimo)

(2004/C 217/06)

(Bylos kalba: graikų)

(Darbinis vertimas: galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Sujungtose bylose C-361/02 ir C-362/02 dėl Dioikitiko Efeteio Peirairo (Graikija) pagal EB sutarties 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamosiose bylose tarp Elliniko Dimosio ir Nikolaos Tsapalos (C-361/02) dėl 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įeinančių į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo (OL L 73, p. 18), pakeistos Aktu dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (OL 1994, C 241, p. 274) 1 straipsnio išaiškinimo, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko A. Rosas, teisėjų R. Schintgen (pranešėjas) ir N. Colneric, generalinė advokatė: J. Kokott, sekretorė: vyriausioji administratorė M. Múgica Arzamendi, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įeinančių į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo, pakeista Aktu dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų taikoma muitų pretenzijoms, kilusioms išdavusioje vykdomuosius dokumentus valstybėje narėje iki šios direktyvos įsigaliojimo kitoje valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi.

(¹) OL C 305, 2002 12 7.

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-27/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Direktyva 91/271/EEB — Sprendimas 93/481/EEB — Miesto nuotekų surinkimas ir valymas — Neperkėlimas į nacionalinę teisę per nustatytą terminą)

(2004/C 217/07)

(Bylos kalba: olandų)

(Darbinis vertimas: galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-27/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovai: G. Valero Jordana ir M. van Beek) prieš Belgijos Karalystę (atstovai: A. Snoecx, padedamas A. Cornet) dėl pripažinimo, jog nepriimdamas 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, p. 40) 3, 5 bei 17 straipsnius, skaitomus kartu su 3 ir 4 straipsniais, bei 1993 m. liepos 28 d. Komisijos sprendimą 91/271 dėl Tarybos direktyvos 91/271/EEB (OL L 226, p. 23) 17 straipsnyje numatytų nacionalinių programų pateikimo formų įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šiuos Direktyvą ir Sprendimą, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų J.-P. Puissochet ir F. Macken (pranešėja); generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo 3, 5 bei 17 straipsnius, skaitomus kartu su 3 ir 4 straipsniais, bei 1993 m. liepos 28 d. Komisijos sprendimą 91/271/EEB dėl Tarybos direktyvos 91/271/EEB 17 straipsnyje numatytų nacionalinių programų pateikimo formų įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 226 straipsnį bei pagal šiuos Direktyvą ir Sprendimą.

2) Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 70, 2003 3 22.

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 1 d.

Byloje C-65/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 12, 149 ir 150 straipsniai — Vidurinio mokslo diplomai, įgyti kitoje valstybėje narėje — Stojimas į aukštąsias mokyklas)

(2004/C 217/08)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-65/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovas: D. Martin) prieš Belgijos Karalystę (atstovas: A. Snoecx), dėl pripažinimo, jog nesiimdama būtinų priemonių užtikrinti, jog kitose valstybėse narėse vidurinio mokslo diplomus įgiję asmenys galėtų stoti į Belgijos prancūzų bendruomenės įsteigtas aukštojo mokslo įstaigas tokiomis pat sąlygomis kaip ir asmenys, įgiję certificat d'enseignement secondaire supérieur (CESS) Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutarties 12, 149 ir 150 straipsnius, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko A. Rosas, teisėjų R. Schintgen ir N. Colneric (pranešėja); generalinė advokatė: C. Stix-Hackl, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nesiimdama būtinų priemonių užtikrinti, jog kitose valstybėse narėse vidurinio mokslo diplomus įgiję asmenys galėtų stoti į Belgijos prancūzų bendruomenės įsteigtas aukštojo mokslo įstaigas tokiomis pat sąlygomis kaip ir asmenys, įgiję certificat d'enseignement secondaire supérieur (CESS), Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutarties 12 straipsnį, skaitant kartu su EB sutarties 149 ir 150 straipsniais.

2) Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 83, 2003 4 5.

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-127/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Trendsoft (Irl) Ltd (¹)

(Arbitražinė sąlyga — Išankstinio apmokėjimo grąžinimas — Palūkanos už pavėluotą atsiskaitymą — Sprendimas dėl įsipareigojimų neįvykdymo)

(2004/C 217/09)

(Bylos kalba: anglų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-127/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Flynn ir C. Giolito, prieš Trendsoft (Irl) Ltd, įsteigtą Dubline (Airija), dėl Europos Bendrijų Komisijos pagal EB 238 straipsnį pareikšto ieškinio dėl 21 303 eurų, Komisijos sumokėtų atsakovui už sutarties Nr. EP 23697 įgyvendinimą, grąžinimo su palūkanomis – Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų F. Macken (pranešėja) ir K. Lenaerts; generalinis advokatas: M. Poiares Maduro, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Priteisti iš Trendsoft (Irl) Ltd sumokėti Europos Bendrijos Komisijai 21 303 eurų sumą ir palūkanas už pavėluotą atsiskaitymą:

— 6.09 proc. metinių palūkanų nuo 2000 m. rugpjūčio 31 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.;

— 8 proc. metinių palūkanų nuo 2003 m. sausio 1 d. iki šio sprendimo priėmimo dienos;

— metinių palūkanų dydis, nustatytas Airijos įstatyme, šiuo metu galiojančio 1840 m. Debtors (Ireland) Act, iš dalies pakeisto remiantis 1981 m. Courts Act 20 straipsniu 1981 m. Courts Act 3 taisykle, 1989 m. (Interest on Judgment Debts) Order, 26 straipsnyje, iki 8.09 proc. metinių palūkanų skaičiuojant nuo šio sprendimo priėmimo dienos;

2) Priteisti iš Trendsoft (Irl) Ltd bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 112, 2003 5 10.

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 22 d.

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-155/03: Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

Byloje C-166/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/70/EB — Medicinos prietaisai, kuriuose yra stabilių žmogaus kraujo arba žmogaus plazmos preparatų — Neįgyvendinimas)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 28 straipsnis — Prekyba gaminiais iš tauriųjų metalų — Pavadinimai „auksas“ ir „aukso lydinys“)

(2004/C 217/10)

(2004/C 217/11)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Bylos kalba: prancūzų)

Byloje C-155/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovai B. Stromsky ir R. Amorosi) prieš Prancūzijos Respubliką (atstovai G. de Bergues ir C. Bergeot-Nunes) dėl pripažinimo, jog nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/70/EB, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų, kuriuose yra stabilių žmogaus kraujo arba žmogaus plazmos preparatų (OL L 313, p. 22), įgyvendinimui, arba nepateikdama jų tekstų Komisijai Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko C. Gulmann, teisėjų A. La Pergola (pranešėjas) ir S. von Bahr, generalinis advokatas: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorius: R. Grass, 2004 m. birželio 22 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-166/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovas: B. Stromsky) prieš Prancūzijos Respubliką (atstovai: G. de Bergues ir F. Million) dėl pripažinimo, kad pavadindama 750/1000 prabos gaminius „auksu“, tuo tarpu 375/1000 arba 585/1000 prabos gaminius – „aukso lydiniu“, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 straipsnį, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko C. W. A. Timmermans, teisėjų J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), R. Schintgen ir N. Colneric; generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/70/EB, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų, kuriuose yra stabilių žmogaus kraujo arba žmogaus plazmos preparatų, įgyvendinimui, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios Direktyvos 2 straipsnį.

1) Pavadindama 750/1000 prabos gaminius „auksu“, tuo tarpu 375/1000 arba 585/1000 prabos gaminius – „aukso lydiniu“, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 straipsnį.

2) Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

2) Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 171, 2003 7 19.

⁽¹⁾ OL C 135, 2003 6 7.

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 1 d.

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-169/03 (Regeringsrätten prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Florian W. Wallentin prieš Riksskatteverket⁽¹⁾

Byloje C-214/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką⁽¹⁾

(„Asmenų judėjimo laisvė — Darbuotojai — Pajamų mokesčiai — Dalinis nedidelę savo pajamų dalį valstybėje narėje gaunančio mokesčių mokėtojo, gyvenančio kitoje valstybėje narėje, apmokestinimas“)

(Įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 88/609/EEB — Atmosferos tarša — Stambios deginimo įmonės)

(2004/C 217/13)

(Bylos kalba: vokiečių)

(2004/C 217/12)

(Bylos kalba: švedų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-169/03 dėl Regeringsrätten (Švedija) pagal EB sutarties 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje tarp Florian W. Wallentin ir Riksskatteverket dėl 39 straipsnio išaiškinimo, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko P. Jann (pranešėjas), teisėjų A. La Pergola ir S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ir K. Lenaerts, generalinis advokatas: P. Léger, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 1d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Byloje C-214/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovai: J. C. Schieferer ir G. Valero Jordana) prieš Austrijos Respubliką (atstovai: H. Dossi ir E. Riedl) dėl pripažinimo, kad tinkamai neperkeldama 1988 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyvos 88/609/EEB dėl stambių deginimo įmonių išmetamų į orą tam tikrų teršalų ribojimo (JO L 336, p. 1), pakeistos 1994 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 88/609/EEB dėl stambių deginimo įmonių išmetamų į orą tam tikrų teršalų ribojimo 94/66/EB (OL L 337, p. 83), į nacionalinę teisę, Austrijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią iš dalies pakeistą Direktyvą, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko P. Jann, teisėjų A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (pranešėja) ir K. Lenaerts; generalinis advokatas: M. Poiares Maduro, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

EB sutarties 39 straipsnis draudžia valstybei narei savo teisės aktuose numatyti, kad:

- Fizinį asmenų, kurie valstybėje narėje nėra laikomi rezidentais mokesčių tikslais, tačiau kurie joje gauna darbinės pajamas, pajamos apmokestinamos prie šaltinio netaikant mokesčio sumažinimo arba bet kokių kitų sumažinimų arba išskaitymų, susijusių su mokesčių mokėtojo asmenine padėtimi,
- kadangi šioje valstybėje narėje nuolat gyvenantiems mokesčių mokėtojams, paprastai apskaičiuojant jų pajamų, gautų šioje valstybėje narėje ir užsienyje, mokesčius, tokie sumažinimai arba išskaitymai suteikiami,
- kai apmokestinančiojoje valstybėje nuolat joje negyvenantys asmenys savo gyvenamojoje valstybėje turėjo tik pajamas, kurios dėl savo pobūdžio nėra apmokestinamos pajamų mokesčiu.

1) Austrijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1988 m. lapkričio 24 d. Direktyvos 88/609/EEB dėl stambių deginimo įmonių išmetamų į orą tam tikrų teršalų ribojimo, pakeistos 1994 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 88/609/EEB dėl stambių deginimo įmonių išmetamų į orą tam tikrų teršalų ribojimo 94/66/EB, 2 straipsnio 6, 8, 9 ir 10 punktus, 4 straipsnio 1 dalį, siejant su III-VII priedais, ir 9 straipsnio 2 ir 3 dalis,

— priimdama Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (dekreto dėl oro taršos iš garo katilinių ribojimo) dėl oro kokybės išsaugojimo esant katilinėms, kurio 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta sąvoka „įvairias kuro rūšis deginantis įrenginys“ skiriasi nuo Direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje numatytos,

— neperkeldama į atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas, Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen (įstatymas dėl oro taršos iš garo katilinių ribojimo) ir Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen, Direktyvos 2 straipsnio 9 ir 10 punktuose numatytų sąvokų „naujas įrenginys“ ir „esantis įrenginys“,

⁽¹⁾ OL C 158, 2003 7 5.

- atitinkamuose teisės aktuose oro kokybės išsaugojimo srityje nevisiškai nustatydamas 4 straipsnio 1 dalyje ir III-VII prielaidose numatytas SO₂ ir NO ir dulkių išlėkų ribines vertes, visų pirma, nukrypstant nuo Direktyvos 2 straipsnio 6 dalyje numatytos „kuro“ sąvokos, ir
- teisingai neperkeldama į Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen ir la Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen Direktyvos 9 straipsnio 2 ir 3 dalių, susijusių su deginimo įmonių, kuriose yra įvairias kuro rūšis deginantys įrenginiai, jų pačių vartojimui naudojančios, vien tik arba su kitais kurais, distiliavimo ir perdūrimo atliekas, gautas rafinuojant nevalytą naftą, išlėkų ribų apskaičiavimo taisyklėmis.

2) Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 158, 2003 7 5.

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-292/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Eksploatuoti netinkamos transporto priemonės — Direktyva 2000/53/EB)

(2004/C 217/14)

(Bylos kalba: suomių)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-292/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Konstantinidis ir P. Aalto, prieš Suomijos Respubliką, atstovaujamą A. Guimaraes-Purokoski, dėl pripažinimo, jog nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, p. 34) įgyvendinimui, arba, bet kuriuo atveju, nepranešdama apie juos Komisijai, Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų F. Macken (pranešėja) ir K. Lenaerts; generalinis advokatas: M. Poiares Maduro, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama, įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos

2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių įgyvendinimui, Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą.

2) Priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 213, 2003 9 6.

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 1 d.

Byloje C-311/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 1999/44/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)

(2004/C 217/15)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-311/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Martin, prieš Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą G. Bergues ir R. Loosli-Surrans, dėl pripažinimo, kad nepriimdama 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų (OL L 171, p. 12) Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko A. Rosas (pranešėjas), teisėjų R. Schintgen ir K. Schiemann; generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Per nustatytą terminą nepriimdama 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą.

2) Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 213, 2003 9 6.

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 1 d.

2004 m. liepos 8 d.

Byloje C-331/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

Byloje C-389/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Belgijos Karalystę ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/53/EB — Neįgyvendinimas per nustatytą terminą)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 1999/74/EB neįgyvendinimas)

(2004/C 217/16)

(2004/C 217/17)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-331/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovai: M. Konstantinidis ir F. Simonetti) prieš Prancūzijos Respubliką (atstovai: G. Bergues ir E. Puisais), dėl pripažinimo, kad nepriimdama 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL, L 269, p.34) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie tai nepranešdama Komisijai Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų F. Macken (pranešėja) ir K. Lenaerts; generalinis advokatas: M. Poirares Maduro, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Byloje C-389/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Bordes, prieš Belgijos Karalystę, atstovaujama E. Dominkovits, dėl pripažinimo, jog nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 1999 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvos 1999/74/EB, nustatančios būtiniausių dedeklių vištų apsaugos standartus (OL L 203, p. 53) įgyvendinimui, arba, bet kuriuo atveju, nepranešdama apie juos Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų F. Macken (pranešėja) ir K. Lenaerts; generalinis advokatas: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) per nustatytą terminą nepriimdama 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą.

1) Nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų 1999 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvos 1999/74/EB nustatančios būtiniausių dedeklių vištų apsaugos standartus įgyvendinimui, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą.

2) priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

2) Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 213, 2003 9 6.

⁽¹⁾ OL C 251, 2003 10 18.

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 8 d.

2004 m. liepos 1 d.

Byloje C-400/03 (Tribunal d'instance du VIIe arrondissement Paryžius prašymas priimti prejudicinį sprendimą): Waterman SAS prieš Directeur général des douanes et droits indirects ⁽¹⁾

Byloje C-448/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

(„Bendrasis muitų tarifas — Kombinuotoji nomenklatūra — Tarifinė pozicija — Tušinukų dėžutės“)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 98/44/EB neperkėlimas į nacionalinę teisę)

(2004/C 217/18)

(2004/C 217/19)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Darbinis vertimas; galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-400/03 dėl Paryžiaus Tribunal d'instance du VIIe arrondissement (Prancūzija) pagal EB sutarties 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje tarp Waterman SAS, anksčiau Waterman SA, ir Directeur général des douanes et droits indirects dėl 4202 12 11 ir 4202 12 19 Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijų paaiškinamųjų pastabų, pateiktų Komisijos pranešime „Europos Bendrijų kombinuotosios nomenklatūros paaiškinamosios pastabos“ (OL 2000, C 199, p. 1), suderinamumo su 1987 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1), pakeistos 2000 m. spalio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2263/2000 (OL L 264, p. 1), I priede pateikta Bendrojo muto tarifo Kombinuotąja nomenklatūra, išaiškinimo, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų J.-P. Puissochet ir K. Lenaerts (pranešėjas), generalinė advokatė: C. Stix-Hackl, sekretorius: L. Hewlett, 2004 m. liepos 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nustatyta:

Pateikto klausimo analizė nesuteikia jokių argumentų, itakojančių Komisijos „Europos Bendrijų kombinuotosios nomenklatūros paaiškinamosiose pastabose“ pateiktų Kombinuotosios nomenklatūros 4202 12 11 ir 4202 12 19 subpozicijų paaiškinamųjų pastabų galiojimą.

Byloje C-448/03 Europos Bendrijų Komisija (atstovas: K.Banks) prieš Prancūzijos Respubliką (atstovai: G. de Bergues ir A. Bodard-Hermant) dėl pripažinimo, jog nepriimdama 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos (OL L 213, p. 13) įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios Direktyvos 15 straipsnį, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), susidedantis iš kolegijos pirmininko J. N. Cunha Rodrigues, teisėjų J.-P. Puissochet ir F. Macken (pranešėja); generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorius: R. Grass, 2004 m. liepos 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios Direktyvos 15 straipsnį.

2) Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 275, 2003 11 15.

⁽¹⁾ OL C 289, 2003 11 29.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.

(Byla C-241/04)

(2004/C 217/20)

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo Sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 8 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- Ar Teisingumo Teismo 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime C-324/98 Telaustria pateiktas EB sutarties 12, 28, 43, 49 ir 86 straipsnių išaiškinimas yra galiojantis ir privalomas nacionaliniam teismui, net jei nėra potencialios ar aktualios diskriminacijos dėl pilietybės rizikos?
- Ar EB sutarties 12, 28, 43, 49 ir 86 straipsniai, kaip juos išaiškino. Teisingumo Teismas 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime Telaustria, leidžia valstybėms narėms, kai jos laikosi šių straipsnių, nustatyti pereinamojo laikotarpio normas, nukrypstančias [nuo šių straipsnių] be išankstinio pranešimo apie sutartį sudarytą viešųjų paslaugų pirkimo sutarčių atžvilgiu, ir jei taip, tai kokiam laikui?
- Ar EB sutarties 86 straipsnio 2 dalis gali būti aiškinama kaip leidžianti tiksliai nustatyti protingo termino perinamuoju laikotarpiu netaikyti EB sutarties 12, 28, 43 ir 49 straipsnių (kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime Telaustria apie prievolės sudaryti viešojo paslaugų pirkimo sutartis tik iš anksto paskelbus pranešimą apie sutartį atžvilgiu) viešojo paslaugų pirkimo sutarties sudarymas, jei konkreti situacija, kurią turi ištirti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, išsiskiria tuo, kad bendrosios ekonominės svarbos viešojo paslaugų, tokių kaip vandens tinklų paslaugos, pirkimo sutarčių sudarymas pranešant apie sutartį, gali kliudyti minėtos paslaugos vykdymui, įgyvendinimui ir valdymui per tinkamą terminą?

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto Nicolay s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.

(Byla C-242/04)

(2004/C 217/21)

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (antroji kolegija) 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo Sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 8 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Acquedotto Nicolay s.p.a. prieš Provincia di Genova ir kt.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- Ar Teisingumo Teismo 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime C-324/98 Telaustria pateiktas EB sutarties 12, 28, 43, 49 ir 86 straipsnių išaiškinimas yra galiojantis ir privalomas nacionaliniam teismui, net jei nėra potencialios ar aktualios diskriminacijos dėl pilietybės rizikos?
- Ar EB sutarties 12, 28, 43, 49 ir 86 straipsniai, kaip juos išaiškino. Teisingumo Teismas 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime Telaustria, leidžia valstybėms narėms, kai jos laikosi šių straipsnių, nustatyti pereinamojo laikotarpio normas, nukrypstančias [nuo šių straipsnių] be išankstinio pranešimo apie sutartį sudarytą viešųjų paslaugų pirkimo sutarčių atžvilgiu, ir jei taip, tai kokiam laikui?
- Ar EB sutarties 86 straipsnio 2 dalis gali būti aiškinama kaip leidžianti tiksliai nustatyti protingo termino perinamuoju laikotarpiu netaikyti EB sutarties 12, 28, 43 ir 49 straipsnių (kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas 2000 m. gruodžio 7 d. sprendime Telaustria apie prievolės sudaryti viešojo paslaugų pirkimo sutartis tik iš anksto paskelbus pranešimą apie sutartį atžvilgiu) viešojo paslaugų pirkimo sutarties sudarymas, jei konkreti situacija, kurią turi ištirti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, išsiskiria tuo, kad bendrosios ekonominės svarbos viešojo paslaugų, tokių kaip vandens tinklų paslaugos, pirkimo sutarčių sudarymas pranešant apie sutartį, gali kliudyti minėtos paslaugos vykdymui, įgyvendinimui ir valdymui per tinkamą terminą?

College van Beroep voor het bedrijfsleven 2004 m. gegužės 28 d. pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Transport Maatschappij Traffic B.V. prieš Staatssecretaris van Economische Zaken*

(Byla C-247/04)

(2004/C 217/22)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Prekybos ir pramonės administracinis teismas, Olandija) 2004 m. gegužės 28 d. kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 11 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Transport Maatschappij Traffic B. V. prieš Staatssecretaris van Economische Zaken* dėl šio klausimo:

„Ar Bendrijos muitinės kodekso (BMK) ⁽¹⁾ 236 straipsnyje nustatyto termino „teisiškai privaloma“, pagrindu išimtinai keliamas klausimas, ar sąlygos skolai muitinei atsirasti, kaip numatyta BMK VII antraštinės dalies 2 skyriuje, yra įvykdytos, arba ar teisėtas išskolinimas gali atsirasti tik nesant pagrindams, įskaitant pagrindus pagal galiojančias nacionalines nuostatas, kaip nurodyta BMK 4 straipsnio 23 dalyje, ginčyti pranešimą dėl privalomo muitų sumokėjimo?“

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 13, p. 1.

2004 m. birželio 9 d. College van Beroep voor het bedrijfsleven nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Koninklijke Coöperatie Cosun U. A. prieš Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministrą)*

(Byla C-248/04)

(2004/C 217/23)

2004 m. birželio 9 d. College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandų Karalystė) kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 11 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Koninklijke Coöperatie Cosun U. A. prieš Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (Žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministrą).

College van Beroep voor het bedrijfsleven prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) jeigu pagal reglamento (EEB) Nr. 1430/79⁽¹⁾ 13 straipsnį, šiuo metu pakeistą Bendrijos muitinės kodekso 239 straipsniu, maito mokesčiai C cukrui, kaip kad yra šioje byloje, negali būti atsisakyti išieškoti, ar dėl negalimumo mokesčius C cukrui grąžinti ar atsisakyti išieškoti dėl su teisingumu susijusių priežasčių 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1785/81⁽²⁾ dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ir 1981 m. rugsėjo 14 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2670/81⁽³⁾, nustatantis išsamias įgyvendinimo taisykles dėl virškvotinės cukraus produkcijos, yra visiškai ar iš dalies negaliojantys?

2) jeigu taip, tai ar teisinė prievolė apmokestinti C cukrų yra nebetaikoma, ar kompetetinga suinteresuotos valstybės narės institucija ir/arba Komisija gali, remdamasi reglamento (EEB) Nr. 2670/81 3 straipsniu, nuspręsti neapmokestinti atitinkamo cukraus kiekio, jei šalis, privalanti mokėti mokesčių, negali būti apkaltinta jokia apgaule ar aplaidumu, kurie galėjo prisidėti prie fakto, kad eksportas šalies siektomis apimtimis neįvyko, ir nacionalinės institucijos pradėto tyrimo dėl pažeidimo ar nukrypimo nuo normų interesais šalis apie tyrimą nebuvo informuota?

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 14 d. pareiškta ieškiny Prancūzijos Respublikai

(Byla C-255/04)

(2004/C 217/24)

2004 m. birželio 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiškta Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Travesta ir A.-M. Rouchaud-Joët, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad

— nustatydamą, jog aktorių įdarbinimo agentūrai, įsisteigusiai kitoje valstybėje narėje, licencija išduodama remiantis agentūros veiklos naudingumo aktorių įdarbinimo poreikių atžvilgiu ir,

— nustatydamą samdomo darbo prezumpciją, aktorių, pripažintų paslaugų tiekėjais savo kilmės valstybėje narėje, kurioje paprastai teikia analogiškas paslaugas, atžvilgiu, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 43 ir 49 straipsnius;

— priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Licencijos paslaugų tiekėjams, įsisteigusiems kitoje valstybėje narėje ir neturintiems savo kilmės valstybėje panašiomis sąlygomis išduotos licencijos, išduodamos automatiškai taikant Prancūzijoje įsisteigusiems paslaugų tiekėjams numatytą tvarką ir, neatsižvelgiant į patvirtinimus ir garantijas, kurie jau buvo pateikti kilmės valstybėje. Tokiomis aplinkybėmis Prancūzijoje nustatyta licencijų išdavimo tvarka peržengia būtinų priemonių, taikomų suinteresuotų Prancūzijos aktorių interesų apsaugai, ribas. Kita vertus, taikant agentūros veiklos naudingumo aktorių įdarbinimo poreikių atžvilgiu kriterijų, Darbo reikalų ministrui, atsakingam už licencijų išdavimą ar panaikinimą, suteikiama absoliuti diskrecijos teisė pašalinti užsienio paslaugų tiekėją iš rinkos dėl to, kad joje yra pakankamai Prancūzijoje išduotas licencijas turinčių Prancūzijos agentūrų.

Samdomo darbo prezumpcija, taikoma aktoriams, pripažintiems paslaugų tiekėjais savo kilmės valstybėje narėje, kurioje paprastai teikia analogiškas paslaugas, yra laisvo paslaugų judėjimo apribojimas, kadangi draudžia ar apsunkina paslaugų tiekėjo, įsisteigusio kitoje valstybėje narėje, kurioje jis teisėtai teikia analogiškas paslaugas, veiklą ir toks ribojimas peržengia būtinų priemonių, taikomų numatytiems tikslams pasiekti, ribas. Be to, prezumpciją yra labai sunku paneigti ir ji turi poveikio ne tik socialinės apsaugos sistemai, bet ir apmokamoms atostogoms bei papildomų pensijų sistemoms. Net jeigu ši prezumpcija taikoma vienodai tiek vietiniams, tiek kitų valstybių narių aktoriams, ji laikytina apribojimu, galinčiu apriboti ar padaryti mažiau patrauklia aktorių, įsisteigusių kitoje valstybėje narėje, kurioje jie teisėtai teikia analogiškas paslaugas, veiklą, ir neproporcingu siekiamų tikslų atžvilgiu.

2004 m. birželio 15 d. Court of Appeal (Anglija ir Velsas) Civilinių bylų skyriaus nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Michael Jason Clarke prieš Frank Staddon Ltd ir J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ir K. V. Barnes prieš Marshalls Clay Products Ltd

(Byla C-257/04)

(2004/C 217/25)

2004 m. birželio 15 d. Court of Appeal (Anglijos ir Velso) Civilinių bylų skyrius nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Michael Jason Clarke prieš Frank Staddon Ltd ir J. C. Caulfield, C. F. Caulfield ir K. V. Barnes prieš Marshalls

Clay Products Ltd, prašydamas Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar privaloma sutartis tarp darbdavio ir darbuotojo, kuri numato, kad konkreti darbo užmokesčio dalis, sumokėta darbuotojui, yra to darbuotojo „atostogų išmoka“ (susitarime naudojama sąvoka rolled up holiday pay), pažeidžia darbuotojo teises gauti darbo užmokestį už jo kasmetines atostogas pagal Darbo laiko direktyvos 93/104/EB 7 straipsnį ⁽¹⁾?
- 2) Ar atsakymas į 1 klausimą būtų kitoks, jei ta pati suma darbuotojui būtų sumokėta prieš ir po šios privalomosios sutarties įsigaliojimo, tai yra, jei sutarties tikslas buvo ne numatyti papildomą išmoką, o dalį darbuotojo darbo užmokesčio priskirti atostogų išmokai?
- 3) Jei atsakymas į 1 klausimą yra teigiamas, ar yra pažeista 7 straipsnyje numatyta teisė į kasmetines mokamas atostogas, jei ši išmoka buvo išmokėta iš anksto tam, kad būtų įvykdyta Direktyvoje numatyta pareiga užtikrinti šią teisę?
- 4) Ar tam, kad būtų užtikrinta Direktyvos 93/104/EB 7 straipsnyje numatyta darbuotojo teisė į bent keturių savaičių mokamas kasmetines atostogas, yra būtina, kad išmoka darbuotojui būtų išmokėta tuo mokamuju laikotarpiu, kai darbuotojas turi kasmetines atostogas, ar 7 straipsnis taip pat būtų įvykdytas jei ji būtų išmokėta dalimis per metus?

⁽¹⁾ 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų. OL L 307, 1993 12 13, p. 18-24.

High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade Marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Elizabeth Emanuel prieš Continental Shelf 128 Ltd

(Byla C-259/04)

(2004/C 217/26)

High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade Marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, 2004 m. gegužės 26 d. kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Elizabeth Emanuel prieš Continental Shelf 128 Ltd.

High Court of Justice prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

Direktyvos 89/104 (¹) 3 straipsnio 1 dalies g punktas

1) Ar pagal 3 straipsnio 1 dalies g punktą prekių ženklas gali suklaidinti visuomenę ir todėl būti neregistruojamas toliau išvardintomis aplinkybėmis:

- a) teisė į įmonės pavadinimą, susijusį su prekių ženklu, buvo perleista kartu su įmone, gaminančia to prekių ženklo prekes;
  - b) prieš perleidimą prekių ženklas tam tikrai visuomenės daliai reiškė konkretaus asmens dalyvavimą prekių, kurioms buvo naudojamas prekių ženklas, kūrimo ar gaminimo procese;
  - c) po perleidimo teisių perėmėjas pateikė paraišką įregistruoti prekių ženklą; ir
  - d) paraiškos padavimo metu tam tikra visuomenės dalis klaidingai galvojo, kad prekės ženklo naudojimas reiškia konkretaus asmens dalyvavimą prekių, kurioms buvo naudojamas prekių ženklas, kūrimo ar gaminimo procese ir šis galvojimas galėjo įtakoti tą visuomenės dalį pirkti būtent tas prekes?
- 2) Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra be išlygų teigiamas, į kokias kitas aplinkybes reikia atsižvelgti vertinant, ar prekių ženklas gali būti pagal direktyvos 3 straipsnio 1 dalies g punktą laikomas klaidinančiu ir todėl neregistruojamas ir ypač, ar reikia atsižvelgti į tai, kad suklaidinimo rizika laikui bėgant mažėja?

Tarybos direktyvos 89/104 12 straipsnio 2 dalies b punktas

3) Ar pagal 12 straipsnio 2 dalies b punktą įregistruotas prekių ženklas paties savininko arba su jo sutikimu naudojamas taip, kad gali suklaidinti visuomenę, gali būti panaikintas toliau išvardintomis aplinkybėmis:

- a) teisė į registruotą prekių ženklą ir į su juo susijusį įmonės pavadinimą, buvo perleista kartu su įmone, gaminančia to prekių ženklo prekes;
  - b) prieš perleidimą prekių ženklas tam tikrai visuomenės daliai reiškė, kad konkretus asmuo dalyvavo prekių, kurioms buvo naudojamas prekių ženklas, kūrimo ar gaminimo procese;
  - c) po perleidimo buvo pateikta paraiška panaikinti prekių ženklą; ir
  - d) paraiškos padavimo metu tam tikra visuomenės dalis klaidingai galvojo, kad prekės ženklo naudojimas reiškia tam tikro asmens dalyvavimą prekių, kurioms buvo naudojamas prekių ženklas, kūrimo ar gaminimo procese ir šis galvojimas galėjo įtakoti tą visuomenės dalį pirkti būtent tas prekes?
- 4) Jeigu atsakymas į trečiąjį klausimą yra be išlygų teigiamas, į kokias kitas aplinkybes reikia atsižvelgti vertinant, ar prekių ženklas pagal šios direktyvos 12 straipsnio 2 dalies b punktą paties savininko arba su jo sutikimu naudojamas taip, kad

gali suklaidinti visuomenę ir todėl gali būti panaikintas ir ypač, ar reikia atsižvelgti į tai, kad suklaidinimo rizika laikui bėgant mažėja?

(¹) 1988 m. gruodžio 21 d. pirmoji Tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL 1989 L 40, p. 1).

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-260/04)

(2004/C 217/27)

2004 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos K. Wiedner, C. Cattabriga ir L. Vissagio, ieškinys Italijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad Finansų ministerijai be išankstinio konkurso atnaujinus 329 koncesijas žirgų lenktynių lažybų sumoms rinkti, Italijos Respublika pažeidė bendrą skaidrumo principą ir įsipareigojimą paskelbti, numatytus Sutarties nuostatose, reglamentuojančiose įsisteigimo laisvę (43 straipsnis ir kt.) ir laisvę teikti paslaugas (49 straipsnis ir kt.).

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nors žirgų lenktynių lažybų sumų rinkimo ir priėmimo paslaugų koncesijos nepatenka į Direktyvos Nr. 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (¹) taikomos sritį, pagal sprendimą Telaustria (²), C-324/98, suteikianti tokias koncesijas nacionalinė administracija turi laikytis pagrindinių Sutarties normų ir, visų pirma, nediskriminavimo dėl pilietybės principo, numatyto EB sutarties nuostatose, reglamentuojančiose įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas (atitinkamai 43 straipsnis ir kt. ir 49 straipsnis ir kt.).

Todėl šie principai yra taikomi tiek suteikiant, tiek pratęsiant ir atnaujinant nagrinėjamas koncesijas. Pagal Bendrijos teisę koncesijos pratęsimas ir atnaujinimas iš esmės yra prilyginamas naujos koncesijos suteikimui, kuris turi būti vykdomas laikantis šios teisės.

Be to, kaip Teisingumo Teismas nurodė 1999 m. lapkričio 18 d. sprendime Unitron Scandinavia (³), C-275/98, nediskriminavimo dėl pilietybės principas „apima, visų pirma, skaidrumo pareigą tam, kad perkančioji organizacija galėtų jos laikytis“.

Ši skaidrumo pareiga įpareigoja perkančiąją organizaciją užtikrinti kiekvienam potencialiam dalyviui atitinkamą paskelbimo lygį, leidžiantį įvesti konkurencingą viešą paslaugų pirkimą bei prižiūrėti, kad procedūra būtų nešališka.

Komisijos nuomone, yra visiškai akivaizdu, kad be konkurso atnaujindamos iki 2006 m. sausio 1 d. minėtas 329 koncesijas žirgų lenktynių lažybų sumų rinkimui ir priėmimui jų buvusiems gavėjams, Italijos valdžios institucijos pažeidė pirmiau nurodytą skaidrumo principą.

⁽¹⁾ OL L 209, 1992 7 24, p. 1.

⁽²⁾ Rec. p. I-10745.

⁽³⁾ Rec. p. I-8291, 31 punktą.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 29 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-275/04)

(2004/C 217/28)

2004 m. birželio 8 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Giolito ir G. Wilms, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad

— per nustatytus terminus neįskaitydama nustatytų sumų į sąskaitą, numatytą Reglamento 1150/2000 ⁽¹⁾ 6 straipsnio 3 dalies a punkte,

ir

— nepatikrindama, ar nuo 1995 m. sausio 1 d. po pavėluoto įskaitymo į sąskaitą, numatytą Reglamento 1150/2000 6 straipsnio 3 dalies a punkte, buvo kitų vėlavimų pateikti nuosavų išteklius, panaikindama archyvus, kuriuose yra nuoroda į šį laikotarpį, ir nepateikdama jų Komisijai, kad ji galėtų apskaičiuoti delspinigius pagal Reglamento 1552/89 ⁽²⁾ 11 straipsnį dėl pavėluoto nuosavų išteklių pateikimo,

Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽³⁾, kuris nuo 2000 m. gegužės 31 d. panaikino ir pakeitė 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinantį Sprendimą 88/376/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽⁴⁾, kurio

dalykas yra toks pats, kaip EB sutarties 10 straipsnio, 3 straipsnio 3, 6, 9, 10 ir 11 dalis.

2) priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Kadangi Belgijos Karalystė pažeidė Bendrijų nuostatas įskaitymo į sąskaitą srityje, buvo pavėluota pateikti nuosavus išteklius. Iš tiesų, valstybės narės privalo įskaityti nustatytas sumas į sąskaitą, numatytą Reglamento 1150/2000 6 straipsnio 3 dalies a punkte („Sąskaita“ A), tuo tarpu, kai tos pačios nuostatos 3 dalies b punkte numatyta sąskaita („Sąskaita“ B) yra skirta tik toms nustatytoms sumoms, kurios dar nebuvo išieškotos ir dėl kurių nebuvo pateikta jokia garantija. Sumos, dėl kurių buvo pateikta garantija, išorinio tranzito režimo procedūros srityje (T1, TIR knygelė, ATA knygelė ir t.t.) gali būti įskaitomos atskiroje sąskaitoje tik su sąlyga, kad pagal tinkamą tvarką buvo užginčytos, kas sąlygoja būtent terminų laikymąsi ir ieškinio pareiškimą raštu.

Komisija negali sutikti su Belgijos pateiktais paaiškinimais, skirtais pagrįsti įskaitymų pažeidimus ir pavėlavimus.

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinantis Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1).

⁽²⁾ 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas), Nr. 1552/89, įgyvendinantis Sprendimą 88/376/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1).

⁽³⁾ OL L 293, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 185, p. 24.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 30 d. pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei

(Byla C-282/04)

(2004/C 217/29)

2004 m. birželio 30 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Hans Støvlbæk ir Albert Nijenhuis, ieškinys Nyderlandų Karalystei.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad išlaikydama tam tikras Koninklijke KPN NV įmonės įstatų nuostatas, nustatančias, kad įmonės kapitalo dalį sudaro specialioji vardinė akcija, priklausanti Nyderlandų valstybei ir suteikianti specialias teises, susijusias su tam tikrų kompetetingų įmonės valdymo organų sprendimų tvirtinimu, Nyderlandų Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 56 ir 43 straipsnius;

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1998 m. Koninklijke PTT Nederland NV buvo suskaidyta į dvi nepriklausomas įmones: Koninklijke KPN NV (KPN), skirtą telekomunikacinei veiklai, ir TNT POSTEGROEP NV (TPG), skirtą logistikai ir platinimui. Be paprastųjų ir privilegijuotųjų akcijų, Koninklijke KPN NV įmonės kapitalo dalį sudaro specialioji vardinė akcija, suteikianti specialias teises. Ši specialioji akcija šiuo metu priklauso Nyderlandų valstybei.

Pagal įstatus, specialiosios akcijos suteikiamos teisės, susijusios su kompetentingų įmonės organų tam tikrų sprendimų tvirtinimu. Komisijos teigimu, specialiosios akcijos suteikiamos teisės, riboja kapitalo judėjimo laisvę ir įsisteigimo teisę. Šie specialūs įgaliojimai, net jei jie nėra akivaizdžiai diskriminaciniai, gali kliudyti minimos įmonės akcijų įsigijimui ir sutrukdyti kitų valstybių narių investuotojams investuoti į įmonės kapitalą.

Šios teisės žymiai apriboja teises, kurios paprastai yra susijusios su tiesioginėmis investicijomis į KPN. Todėl jos kelia grėsmę kapitalo judėjimui ir sudaro kapitalo judėjimo apribojimą EB sutarties 56 straipsnio prasme.

Kadangi šios specialios teisės taip pat leidžia Nyderlandų valstybei vykdyti komercinės politikos bei bendrų įmonės reikalų kontrolę, jos įtakoja tiesiogines investicijas ir dėl šių priežasčių taip pat reiškia EB sutarties 43 straipsnyje numatytos įsisteigimo teisės apribojimą.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. liepos 1 d. pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei

(Byla C-283/04)

(2004/C 217/30)

2004 m. liepos 1 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Hans Støvlbæk ir Albert Nijenhuis, ieškinys Nyderlandų Karalystei.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad išlaikydama tam tikras TPG įmonės įstatų nuostatas, nustatančias, kad įmonės kapitalo dalį sudaro specialioji vardinė akcija, priklausanti Nyderlandų valstybei ir suteikianti specialias teises, susijusias su tam tikrų kompetentingų įmonės valdymo organų sprendimų tvirtinimu, Nyderlandų Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų, pagal EB sutarties 56 ir 43 straipsnius;

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1998 m. Koninklijke PTT Nederland NV buvo suskaidyta į dvi nepriklausomas įmones: Koninklijke KPN NV (KPN), skirtą telekomunikacinei veiklai, ir TNT POSTEGROEP NV (TPG), skirtą logistikai ir platinimui. Be paprastųjų ir privilegijuotųjų akcijų, TPG įmonės kapitalo dalį sudaro specialioji vardinė akcija, suteikianti specialias teises. Ši specialioji akcija šiuo metu priklauso Nyderlandų valstybei.

Pagal įstatus, specialiosios akcijos suteikiamos teisės, susijusios su kompetentingų įmonės organų tam tikrų sprendimų tvirtinimu. Komisijos teigimu, specialiosios akcijos suteikiamos teisės, riboja kapitalo judėjimo laisvę ir įsisteigimo teisę. Šie specialūs įgaliojimai, net jei jie nėra akivaizdžiai diskriminaciniai, gali kliudyti minimos įmonės akcijų įsigijimui ir sutrukdyti kitų valstybių narių investuotojams investuoti į įmonės kapitalą.

Šios teisės žymiai apriboja teises, kurios paprastai yra susijusios su tiesioginėmis investicijomis į TPG. Todėl jos kelia grėsmę kapitalo judėjimui ir sudaro kapitalo judėjimo apribojimą EB sutarties 56 straipsnio prasme.

Kadangi šios specialios teisės taip pat leidžia Nyderlandų valstybei vykdyti komercinės politikos bei bendrų įmonės reikalų kontrolę, jos įtakoja tiesiogines investicijas ir dėl šių priežasčių taip pat reiškia EB sutarties 43 straipsnyje numatytos įsisteigimo teisės apribojimą.

Komisija neginčija, kad Nyderlandų Vyriausybės minėta gero pašto sistemos veikimo garantija yra būtinojo bendrojo intereso priežastis. Tačiau Komisija vis dėlto mano, kad „specialiosios akcijos“ suteikiamos teisės yra taip pat susijusios su pašto paslaugomis, kurios nelaikomos universaliosiomis paslaugomis Direktyvos 97/67/EB prasme (kaip, pavyzdžiui, skubių pašto siuntų ar logistikos paslaugos); panašios paslaugos nėra grindžiamos būtinojo bendrojo intereso, pateisinančio pagrindinių EB sutarties principų apribojimą, priežastimis. Be to, Nyderlandų valdžios institucijos nepasinaudojo visomis Direktyvos 97/67/EB numatytomis galimybėmis, kad užtikrintų universalių pašto paslaugų teikimą. Šiuo atveju pastebėtina, kad Direktyva 2002/39/EB išplėtė valstybių narių galimybes numatyti kontrolę ir konkrečią tvarką, užtikrinančią, kad rezervuotosios paslaugos būtų vykdomos. Tokiomis aplinkybėmis specialiųjų įgaliojimų mechanizmas nėra proporcingas siekiamam tikslui. Galiausiai, specialiųjų įgaliojimų vykdymas savo nuožiūra atrodo nesuderinamas su Teisingumo Teismo praktikoje nustatytais reikalavimais.

Tribunale di Oristano 2004 m. birželio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Medda Ignazio e Banco di Napoli SpA prieš Regione Autonoma della Sardegna

(Byla C-285/04)

(2004/C 217/31)

Tribunale di Oristano 2004 m. birželio 14 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 1 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Medda Ignazio ir Banco di Napoli SpA prieš Regione Autonoma della Sardegna.

Tribunale di Oristano prašo Teisingumo Teismo nuspręsti dėl Komisijos sprendimo Nr. 97/612/EB⁽¹⁾ galiojimo, atsižvelgiant į šiuos procesinius pažeidimus:

- a) Komisijos kompetencijos trūkumą priimant skundžiamą sprendimą (EB sutarties 32-38 straipsnių nuostatų pažeidimas);
- b) nuostatų, reglamentuojančių EB sutarties 88 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą, pažeidimą;
- c) nuostatų, reglamentuojančių EB sutarties 88 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytą procedūrą, pažeidimą;
- d) EB sutarties 253, 88 straipsnio 3 dalies ir 87 straipsnio 1 dalies reikalavimo nurodyti sprendimo priėmimo priežastis neįvykdymą;
- e) „numatytos pagalbos žemės ūkiui, esančiam sunkioje padėtyje, panaudojimo“ ir „Bendrijos rekomendacijų dėl valstybės teikiamos pagalbos su sunkumais susiduriančioms įmonėms gelbėti ir restruktūrizuoti“ pažeidimą ir nesilaikymą, ir
- f) teisėtų lūkesčių principo pažeidimą.

⁽¹⁾ OL 1997, L 248, p. 27.

Eurocermex SA 2004 m. liepos 5 d. paduotas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. balandžio 29 d. sprendimo byloje T-399/02 Eurocermex SA prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-286/04 P)

(2004/C 217/32)

2004 m. liepos 5 d. (faksu – 2004 m. birželio 29 d.) Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Eurocermex SA, atstovaujamas advokato A. Bertrand, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kole-

gijos) 2004 m. balandžio 29 d. sprendimo byloje T-399/02 Eurocermex SA prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- pakeisti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. balandžio 29 d. sprendimą;
- panaikinti ginčijamą sprendimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas atskirai tikrino skirtingus registruojamo prekių ženklo elementus ir patvirtindamas apeliacinės tarybos sprendimą konstatavo, kad šie elementai neturi skiriamųjų požymių, leidžiančių vartotojams nustatyti prekių kilmę. Taip Pirmosios instancijos teismas atskyrė įvairius prekių ženklo sudėtinius elementus ir nusprendė, kad visas prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi jokių skiriamųjų požymių. Tai yra didelė vertinimo ir teisinė klaida, kadangi turi būti vertinamas visas prašomas įregistruoti prekių ženklas, o ne įvairūs jo sudėtiniai elementai atskirai.

Bet kuriuo atveju prekių ženklas, naudojamas kaip prekių ir (arba) įmonės skiriamasis ženklas, jau įgijo skiriamųjų požymių.

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgija) 2004 m. birželio 4 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministère public prieš Henri Léon Schmitz

(Byla C-291/04)

(2004/C 217/33)

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgija) 2004 m. birželio 4 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministère public prieš Henri Léon Schmitz.

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EEB steigimo sutarties 10, 39, 43 ir 49 straipsniams neprieštarauja valstybės narės priimta priemonė, įpareigojanti jos teritorijoje gyvenančių darbuotojų užregistruoti joje transporto priemonę, jeigu šios transporto priemonės savininkas yra jo darbdavys, t.y., įmonė, įsteigta kitoje valstybėje narėje, su kuria darbuotojas yra susijęs darbo sutartimi, ir kuris tuo pačiu metu yra šios įmonės akcininkas, valdytojas ar asmuo, įgaliotas tvarkyti kasdieninius įmonės reikalus ar atlikti kitas panašias funkcijas?

**Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. liepos 14 d.
pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai****(Byla C-299/04)**

(2004/C 217/34)

2004 m. liepos 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos patarėjo teisės klausimais Theofanis Christoforou ir Komisijos teisės tarnybos darbuotojos Karolina Mojzesowicz, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvą 2002/77/EB ⁽¹⁾ dėl konkurencijos elektro-

ninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią Direktyvą;

- priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2003 m. liepos 14 d. pasibaigė Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas.

⁽¹⁾ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

Erich Drazdansky 2004 m. balandžio 26 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

2004 m. birželio 10 d.

(Byla T-158/04)

Byloje T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno prieš Europos Parlamentą ⁽¹⁾

(2004/C 217/36)

(Pareigūnai — Pagalbiniai tarnautojai — Konferencijų vertėjai — Nuostatų dėl kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 74 straipsnis — Darbo sutarties pasibaišimas)

(Bylos kalba bus nustatyta remiantis Darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalimi. Ieškinys buvo pateiktas vokiečių kalba)

(2004/C 217/35)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. balandžio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Erich Drazdansky, gyvenančio Wiener Neustadt (Austrija), atstovaujamo advokato A. Leeb, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Byloje T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno, gyvenanti Berlyne (Vokietija), atstovaujama advokato G. Vandersanden, prieš Europos Parlamentą (atstovai: H. von Herten ir J. de Wachter), dėl prašymo panaikinti, pirma, sprendimą nebepriimti į darbą konferencijų vertėjų, sulaukusių 65 metų amžiaus, ir, antra, atlyginti patirtus nuostolius, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), susidedantis iš pirmininko R. Garcia-Valdecasas, teisėjų P. Lindh ir J. D. Cooke; sekretorius: vyriausiasis administratorius J. Palacio Gonzalez, 2004 m. birželio 10 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

The Koncentrate Manufacturing Company of Ireland, taip pat veikianči pavadiniu Seven-Up International, įsteigta Hamiltone (Bermudų salos), buvo kita proceso apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

1) Panaikinti 2000 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento sprendimą, apie kurį pareiškėjai pranešta 2001 m. vasario 10 d. ir 2001 m. liepos 19 d. Europos Parlamento sprendimą, kuriais atmetami pareiškėjos reikalavimai.

— pakeisti ginčijamą sprendimą atkuriant visas pareiškėjo teises;

— alternatyviai, panaikinti Tarnybos sprendimą, nurodant jai išnagrinėti paraišką iš naujo;

2) Atmesti likusią ieškinio dalį.

— bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

3) Priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas pateikė Tarnybai paraišką žodinio prekių ženklo „UUP’S“ registracijai 32 klasės prekėms (paraiškos Nr. 001 968 676). Žodinio Bendrijos ir Ispanijos prekių ženklo „UP“, naudojamo 30 ir 32 klasių prekėms, savininkė The Koncentrate Manufacturing Company of Ireland pareiškė protestą dėl šio ženklo registracijos.

⁽¹⁾ OL C 3, 2002 1 5.

2003 m. liepos 31 d. sprendimu, įteiktu telefaksu 2003 m. rugpjūčio 1 d., protestų skyrius patenkino protestą. 2003 m. spalio 1 d. laišku, kurį Tarnyba gavo 2003 m. spalio 7 d., pareiškėjas apskundė šį sprendimą. 2003 m. spalio 23 d. laišku protestų skyriaus sekretorius pranešė pareiškėjui, kad skundas buvo paduotas praleidus nustatytą terminą, ir pasiūlė jam pateikti savo pastabas šiuo klausimu. Po to pareiškėjas pateikė prašymą dėl restitutio in integrum.

2004 m. kovo 3 d. sprendimu antroji apeliacinė taryba atmetė šį pareiškėjo prašymą ir skundą.

Pareiškėjas teigia, kad skundas buvo pasirašytas jo atstovo paskutinę termino dieną ir padėtas tarp kito pašto, kuris turėjo būti siunčiamas telefaksu. Tačiau sumokėjus apeliacijos mokesį, už paštą atsakingas darbuotojas skundą klaidingai priskyre ne prie telefaksu, o prie registruotu paštu siunčiamų dokumentų.

Pareiškėjas teigia, kad ginčijamame sprendime Tarnyba neteisingai pritaikė restitutio in integrum reglamentuojančias 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo nuostatas. Teisingai pritaikius šias nuostatas, Tarnyba turėjo prieiti prie išvados, kad nagrinėjamoje byloje buvo įvykdytos restitutio in integrum sąlygos, kadangi nebuvo padaryta organizacinių klaidų, galinčių užkirsti kelią pareiškėjo teisių atkūrimui, ir pagal analogiją reikėjo taikyti 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių nuostatas dėl pavėluoto mokesčio sumokėjimo.

Pareiškėjo manymu, nagrinėjamoje byloje įvyko nedidelis neapdairumas, kuriam nebuvo įmanoma užkirsti kelio ekonominiu požiūriu protingomis organizacinėmis priemonėmis. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad kita apeliacinio proceso šalis nepatirs dėl to jokių nepatogumų.

Eugénio Branco Lda 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Bylos kalba: portugalų)

2004 m. balandžio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Eugénio Branco Lda, įsteigtos Lisabonoje, atstovaujamos advokato Bolota Belchior, nurodžiusio

adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėja Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. rugpjūčio 8 d. Europos Komisijos sprendimą dėl nepritarimo paraiškai dėl Europos socialinio fondo (ESF) likusio paramos sumos mokėjimo, tam tikrų pareiškėjos nurodytų išlaidų nepripažinimo ir, vadinasi, ESF paramos, skirtos Komisijos sprendimu pritartam mokymui, sumažinimo bei reikalavimo, kad pareiškėja grąžintų 39 899, 07 eurų sumą, kuri jai buvo suteikta kaip ESF skirtas avansas ir kaip Portugalijos valstybinė parama;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1986 m. birželio 29 d. pareiškėja pateikė Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) paraišką dėl ESF finansuojamo profesinio mokymo, kuris turėjo būti vykdomas 1987 gruodžio 31 – sausio 2 d. ir kuriam pritarė Komisija. Pareiškėja DAFSE pateikė paraišką dėl likučio mokėjimo, kurioje nurodytas pareiškėjai skirtas likutis. Įvertinęs pareiškėjos buhalterinę apskaitą ir pateisinamuosius dokumentus, taip pat ir dokumentus, susijusius su mokymais, DAFSE 1989 m. kovo 13 d. patvirtino likučio mokėjimo paraišką. Komisija taip pat pritarė likučio mokėjimo paraiškai. 2004 m. rugpjūčio 8 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

Pareiškėjos manymu, kadangi ji griežtai laikėsi įstatymų, reglamentų, direktyvų, kriterijų, nurodymų ir sąlygų, galiojusių sprendimo pritarti paraiškai dėl ESF paramos priėmimo metu ir, kad tuo būdu ji įgijo asmenines bei subjektyvias teises, ginčijamu sprendimu yra pažeidžiamas 1983 m. spalio 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2950/83 dėl Sprendimo Nr. 83/516/EEB susijusio su Europos socialinio fondo paskirtimi, taikymo. Todėl, ginčijamas sprendimas pažeidžia įgytas teises.

Šis sprendimas taip pat pažeidžia teisėtų lūkesčių ir teisinės apsaugos principus, nes sprendimas pritarti sąlygojo pareiškėjai teisės ir teisėto tikėjimosi, kad jeigu ji įvykdys mokymus pagal susitartas sąlygas, jai bus suteikta parama, atsiradimą. Pareiškėjos manymu, Komisija 1989 m. pradžioje būtų galėjusi priimti sprendimą, kurį ji priėmė dabar, dėl ko ji pažeidė teisėtų lūkesčių ir teisinės apsaugos principus.

Galiausiai, sprendimu sunkiai pažeidžiamas proporcingumo principas. Pareiškėja pateikė išlaidas tik, manydama, kad Komisija laikysis savo išpareigojimų ir savo sprendimo dėl paramos.

Przedsiębiorstwo Polmos Białystok 2004 m. gegužės 25 d. pareiškta ieškiny s Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-180/04)

(2004/C 217/38)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. gegužės 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareiškta Przedsiębiorstwo Polmos Białystok, įsteigtos Belystoke (Lenkija), atstovaujamos advokatės C. Bercial Arias, ieškiny s Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti pirmosios apeliacinės tarybos 2004 m. kovo 16 d. sprendimą byloje R 430/2003-1, patvirtinantį protestų skyriaus sprendimą Nr. 1200/2003, kuriuo buvo patenkintas protestas Nr. B 432 635;
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi, įskaitant protesto skyriuje ir apeliacinėje taryboje, išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką dėl Bendrijos ženklo pateikęs asmuo:	Pareiškėjas
Prašomas Bendrijos ženklas:	Figūrinis prekių ženklas „ABSOLWENT B GRADUATE VODKA WÓDKA“ 33 klasės (alus ir kt.) prekėms
Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas:	V & S Vin & Sprit AB
Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:	Žodinis nacionalinis prekių ženklas „ABSOLUT“
Protestų skyriaus spren-dimas:	Atsisakyti registruoti
Apeliacinės tarybos sprendimas:	Atmesti apeliaciją
Teisiniai pagrindai:	Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies 1 dalies b punkto ir 8 straipsnio 2 dalies c punkto netinkamumas taikyti. Šiuo klausimu pareiškėjas teigia, kad nagrinėjami ženklai yra nepanašūs.

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1).

Tokai Europe GmbH 2004 m. gegužės 25 d. pareiškta ieškiny s Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-183/04)

(2004/C 217/39)

(Bylos kalba: vokiečių)

2004 m. gegužės 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareiškta Tokai Europe GmbH, įsteigtos Menchengladbache (Vokietija), atstovaujamos advokato G. Kroemer, ieškiny s Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti negaliojančiu 2004 m. kovo 1 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 384/2004 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo kombinuotoje nomenklatūroje ⁽¹⁾;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas, žiebtuvėlių gamintojas ir žiebtuvėlių bei jų dalių importuotojas, ginčija Komisijos reglamentą (EB) Nr. 384/2004.

Pareiškėjas nurodo, kad Komisija, ginčijamu Reglamentu priskirdama metalinius ratukus, importuojamus į Meksiką ir Honkongą žiebtuvėlių gamybai, kaip žiebtuvėlių dalis 961390 Bendrojo muitų tarifo nomenklatūros subpozicijai, praplėtė subpozicijos taikymo sritį, peržengdama subpozicijos teksto nustatytas ribas. Taip prekės, galinčios būti gaminių, kurie negali būti priskirti 9613 pozicijai, sudėtinėmis dalimis, buvo klasifikuojamos kaip žiebtuvėlių dalys. Šiuo atveju Komisija peržengė savo diskrecijos teisę.

Be to, pareiškėjas teigia, kad Komisija, atsižvelgdama į metalinių ratukų panaudojimą žiebtuvėlių gamybai, pažeidė prekių klasifikavimo pagal jų objektyvias savybes principą. Minėto Reglamenta pagrįdime remiamasi būtent paskirtimi.

Pareiškėjas taip pat nurodo, kad Komisija, vadovaudamasi pagrįdimu ir pasirinkdama metalinių ratukų klasifikavimui pagal Bendrojo muitų tarifo nomenklatūrą paskirties, o ne identifikavimo kriterijų, neatsižvelgė į Tarybos paaiškinimus dėl muitinių bendradarbiavimo harmonizuotoje sistemoje.

⁽¹⁾ OL L 64, p. 21.

Lancôme Parfums et Beauté & Cie S. A. 2004 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai

(Byla T-185/04)

(2004/C 217/40)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. gegužės 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas bendrovės Lancôme Parfums et Beauté & Cie, įsteigtos Paryžiuje, atstovaujamos advokato Muriel Antoine-Lalance, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (VRDT).

Jacqueline Baudon buvo proceso ketvirtojoje apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos 2004 m. kovo 11 d. sprendimą (byla R 0039/2002-4) protesto procese, kurio šalimis yra bendrovė Lancôme Parfums et Beauté & Cie ir Jacqueline Baudon;
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai:

Prašomas panaikinti Bendrijos prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas AROMA-COSMETIQUE, 3 klasės prekės (grožiui ir makiažui skirtos kosmetikos prekės) (paraiškos Nr. 886.335)

Prašomo panaikinti Bendrijos prekių ženklo savininkas: Pareiškėjas

Prašymą dėl panaikinimo pateikęs asmuo: Jacqueline Baudon, žodinio Prancūzijos prekių ženklo „AROMACOSMETIQUE“ 42 klasės paslaugoms (Nr. 92/408 786) ir 3 ir 5 klasių prekėms (Nr. 98/739 256), savininkė

Anuliavimo sprendimas: skyriaus Panaikinti Bendrijos prekių ženklą „AROMACOSMETIQUE“ dėl galimybės supainioti su ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu Nr. 98/739 256

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti apeliaciją

Teisiniai pagrindai: Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 61, 62, 73 ir 79 straipsnių, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalies pažeidimas

Freixenet S. A. 2004 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai

(Byla T-188/04)

(2004/C 217/41)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. gegužės 24 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Freixenet S. A., įsisteigusios Sant Sadurní d'Anoia (Ispanija), atstovaujamos advokatų Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric de Gryse ir Donatienne Moreau, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos 2004 m. vasario 11 d. sprendimą ir nuspręsti, kad Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 32540 būtų paskelbta vadovaujantis Reglamento 40/94 40 straipsniu;
- arba bent jau panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos 2004 m. vasario 11 d. sprendimą;
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai:

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: Freixenet S.A.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: Erdvinis juodos matinės spalvos butelio formos prekių ženklas (Nr. 32540)

Prekės ar paslaugos: 33 klasės prekės (putojantis vynas)

Ekspertų skyriaus sprendimas: Atmesti paraišką

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti apeliaciją

Teisiniai pagrindai: Gynybos teisių ir Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 73 straipsnio pažeidimas, kadangi pareiškėjas negalėjo pateikti savo atsiliepimų dėl visų aplinkybių, o taip pat Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir 7 straipsnio 3 dalies pažeidimas

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1).

Christian van der Haegen 2004 m. gegužės 24 d. pareikštas ieškinys Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui

(Byla T-189/04)

(2004/C 217/42)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. gegužės 24 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Christian van der Haegen, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ir Etienne Marchal, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti vidinio konkurso CESE/C/02/03 atrankos komisijos sprendimą neleisti pareiškėjui dalyvauti konkurse;
- priteisti iš Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pranešime apie ginčijamą konkursą, be kita ko, buvo nurodyta, kad kiekvienas kandidatas turi pateikti dokumentus, įrodančius jo penkerių metų darbo patirtį Europos institucijose, iš kurių ketveri turėtų būti Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitete ir (arba) Regionų komitete. Be to, pirmoje konkurso dalyje, dėl kurios pareiškėjas padavė savo kandidatūrą, buvo reikalaujama trejų metų bendros darbo patirties, susijusios su šioje konkurso dalyje nurodytomis pareigomis.

Pareiškėjas, įgijęs turtingą ir įvairiapusišką darbo patirtį įvairiose Europos institucijose, savo ieškinyje tvirtina, kad pranešimas apie konkursą, kuriame nustatytas darbo patirties reikalavimas Europos Ekonominiame ir socialiniame komitete ir (arba) Regionų komitete ir neatsižvelgiama į darbo patirtį kitose Europos institucijose, yra neteisėtas ir pažeidžia Nuostatų 27 straipsnį bei lygybės ir nediskriminavimo principą.

Flex Equipos de Descanso, S.A. 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-192/04)

(2004/C 217/43)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. gegužės 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Flex Equipos de Descanso, S.A., įsisteigusios Madride (Ispanija), atstovaujamos advokato R. Ocquet, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Legget & Platt, Incorporated buvo proceso apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. kovo 18 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 333/2003-1 ir pakeisti ta apimtimi, kuria buvo atmestas

protestą pateikusio asmens įrodymas ir atmestas protestas B-386088

- grąžinti bylą Vidaus rinkos derinimo tarnybai nagrinėti iš naujo ir nurodyti atmesti paraišką Nr. 1607167 „LURA-FLEX“ dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos visoms nurodytoms prekėms;

- priteisti iš atsakovo visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo: Legget & Platt, Inc.

Prašomas Bendrijos ženklas: įregistruoti prekių Žodinis prekių ženklas „LURA-FLEX“ 6 ir 20 klasės prekėms (spyruoklės baldams, lovoms, matracams ir kėdėms; baldai, lovos, patalynė, matracai ir kt.) (paraiška Nr. 1607167)

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas: Fabricas Lucia Antonio Betere S.A., dabar Flex Equipos de Descanso, S.A.

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese: Ispanijoje įregistruotas figūrinis prekių ženklas „FLEX“ (medžiaga metalinėms konstrukcijoms, metalinių lovų rėmai; lovos, kombinuoti matracai su metalinėmis spyruoklėmis, baldai ir kt.) bei šių žymenų žinomumas žymint lovas, matracus ir pagalves

Protestų skyriaus sprendimas: Atmesti protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti Flex Equipos de Descanso apeliaciją

Teisiniai pagrindai: Komisijos reglamento Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ 18 taisyklės 2 dalies ir 22 taisyklės 4 dalies, protestą pateikusios asmens teisės būti išklaustyta pagal 18 taisyklę bei Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽²⁾ 8 straipsnio pažeidimas.

⁽¹⁾ Komisijos reglamentas (EB), skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1).

⁽²⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, OL Nr. L 11, 1994 1 14, p. 1.

Gul Ahmed Textile Mills Ltd 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai

(Byla T-199/04)

(2004/C 217/44)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. gegužės 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas, Gul Ahmed Textile Mills Ltd, įsteigtos Landhi, Karačis (Pakistanas), atstovaujamo teisininko L. Ruessmann, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. kovo 2 d. Tarybos (EB) reglamento Nr. 397/2004, nustatančio apibrėžtą antidempingo muitą Pakistano kilmės medvilninėms paklodėms ir užvalkalams ⁽¹⁾ 1 straipsnį ta apimtimi, kuria jis nustato antidempingo muitus pareiškėjo prekėms,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas yra Pakistano bendrovė, gaminanti paklodes ir užvalkalus bei juos eksportuojanti į Europos Sąjungą. Jos produktams yra taikomi ginčijamu reglamentu nustatyti antidempingo muitai. Savo prašymą panaikinti šį reglamentą pareiškėjas grindžia šiais argumentais:

— Reglamento (EB) Nr. 384/96 ⁽²⁾ 5 straipsnio 7 ir 9 dalių pažeidimu ir Pasaulio prekybos organizacijos Antidempingo susitarimo 5.1 ir 5.2 straipsnių pažeidimu ta apimtimi, kiek tai susiję su tyrimo pradėjimu. Pareiškėjas teigia, kad skundas, kurio pagrindu tyrimas buvo pradėtas, ir faktų, ir argumentacijos dėl tyrimo pradėjimo atžvilgiu buvo akivaizdžiai nepakankamas,

— akivaizdžia vertinimo klaida, Reglamento (EB) Nr. 384/96 2 straipsnio 3 ir 5 dalių ir 18 straipsnio 4 dalies pažeidimu ir Pasaulio prekybos organizacijos Antidempingo susitarimo pažeidimu normalios vertės skaičiavimo atžvilgiu,

— Reglamento (EB) Nr. 384/96 2 straipsnio 10 dalies, Pasaulio prekybos organizacijos Antidempingo susitarimo ir EB sutarties 253 straipsnyje numatytos pareigos nurodyti tinkamas priežastis dėl nuolaidos, palyginus su normalia verte ir eksporto kaina, koregavimo, pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida, Reglamento (EB) Nr. 384/96 3 straipsnio ir Pasaulio prekybos organizacijos Antidempingo susitarimo pažeidimu, nustatant materialinės žalos buvimą bei priežastinį ryšį tarp tariamo dempingo importo ir tariamos žalos.

⁽¹⁾ OL L 66, 2004 3 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1.

Sardinijos autonominio regiono 2004 m. gegužės 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-200/04)

(2004/C 217/45)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. gegužės 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Sardinijos autonominio regiono, atstovaujamo advokato Domenico Dodaro, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Komisijos ginčijamą sprendimą, kuriuo Italijos pagalba, numatyta 2000 m. lapkričio 17 d. Sardinijos regiono įstatymo Nr. 22 5 straipsnyje, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka;

— priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija, vadovaudamasi EB sutarties 88 straipsnio 2 dalimi, paskelbė, kad pagalba, numatyta regiono įstatymo Nr. 22/2000 dėl intervencijos priemonių gyvulių augintojams, siekiant neleisti kilti avių mėlynojo liežuvių ligos (blue Tongue) epizootijai, 5 straipsnyje, yra nesuderinama su bendrąja rinka. Šis įstatymas numato visumą priemonių, skirtų dėl blue Tongue nukentėjusiems gyvulių augintojams.

Grįsdamas savo reikalavimus, regionas remiasi šiais teisiniais pagrindais:

- esminių formos reikalavimų pažeidimas, kadangi atsakovas tyrimą dėl pagalbos suderinamumo atliko neišsamiai, nes neatsižvelgė į pranešime nurodytus duomenis ir vėlesnius Sardinijos regiono papildymus, ypač šias aplinkybes:
  - pagalba buvo skirta ne perdurbimo įmonėms, bet žemės ūkio veiklos subjektams kaip būtina papildoma priemonė atlyginti dėl prarastų pajamų patirtus nuostolius, kuriuos nulėmė žymiai padidėjusios kooperatyvų fiksuotos gamybos sąnaudos, sumažinusios grynąjį pelną.
  - priežastinis ryšys tarp epizootijos ir gamybos sumažėjimo nustatomas ne abstrakčiai, tačiau priklauso nuo pagalbą reglamentuojančių nuostatų praktinio taikymo, kuris neleidžia skirti pagalbos sumetimais, nesusijusiais su mėlynojo liežuvių liga. Rėmimasis hipotetiniais, su gamybos sumažėjimu nesusijusiais pagrindais, yra nepagrįstas ir prieštarauja faktams, apie kuriuos buvo pranešta Komisijai.
  - kooperatyvai, kuriems buvo suteikta pagalba, neturi galimybės lengvai pasinaudoti kitais pagalbos šaltiniais.
- EB sutarties nuostatų ir su jų taikymu susijusių teisės principų pažeidimas:
  - Komisija, netaikydama Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkto, pažeidė veiksmingumo principą net jei Italijos institucijos šia nuostata nesirėmė. Pareiškėjo nuomone, atsakovas turėjo motyvuotai paaiškinti, kodėl nebuvo taikyta ši nuostata. Yra aišku, kad, atsižvelgiant į veiksmingumo principą, negalima atsisakyti taikyti šią nuostatą vien dėl to, kad ja nesirėmė Italijos institucijos.
  - Komisija, nenustačiusi, kad su bendrąja rinka pripažintos nesuderinamos priemonės yra tapačios priemonėms, kurias Komisija patvirtino 2001 m. vasario 2 d. sprendimu SG (01) D/285817, susijusiu su įstatymo Nr. 22/200 3 straipsniu, pažeidė Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

Indorata-Servicos e Gestao Lda 2004 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Bylos kalba: vokiečių)

2004 m. birželio 7 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Indorata-Servicos e Gestao Lda, atstovaujamos advokato Th. Wallentin, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimą neregistruoti Bendrijos prekių ženklo ir įpareigoti Vidaus rinkos derinimo tarnybą įregistruoti žymenį „HAIRTRANSFER“ kaip Bendrijos prekių ženklą ir likusioms prekėms ir paslaugoms bei leisti jį paskelbti.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas „HAIRTRANSFER“ – paraiškos Nr. 2 619 039.

Prekės ar paslaugos: 8, 22, 41 ir 44 klasių (inter alia elektriniai ir neelektriniai plaukų šalinimo prietaisai, dirbtiniai ir natūralūs plaukai, profesinis lavinimas, ypač kvalifikacijos kėlimo seminarų rengimas ir vedimas, o taip pat sveikatos priežiūra ir grožio procedūros, o ypač plaukų priežiūra ir gydymas) prekės ir paslaugos.

Apeliacinei tarnybai apskųstas sprendimas: Eksperto atsisakymas registruoti prekių ženklą.

Apelacinės tarybos sprendimas: Atmesti protestą.

Teisiniai pagrindai: Prašomas įregistruoti ženklas turi skiriamųjų požymių Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme; Prašomas įregistruoti ženklas nėra vien tik aprašomojo pobūdžio Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

Alessandro Ianniello 2004 m. birželio 8 d. pareikštas ieškiny s Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-205/04)

(2004/C 217/47)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Alessandro Ianniello, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Stéphane Rodrigues ir Yola Minatchy, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny s Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Paskyrimų tarnybos 2004 m. vasario 18 d. sprendimą dėl Alessandro Ianniello skundo atmetimo, taip pat panaikinti jo tarnybinės veiklos nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. vertinimo ataskaitą;
- nustatyti nesutartinę Europos Bendrijos atsakomybę dėl ginčijamo sprendimo priėmimo bei dėl vėlyvo tarnybinės veiklos nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. vertinimo ataskaitos pateikimo;
- pareiškėjui dėl padarytos žalos sumokėti 5000 eurų dydžio nuostolių atlyginimą;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pateiktas ieškiny s dėl 2004 m. vasario 18 d. Paskyrimų tarnybos sprendimo, atmetančio ieškovo skundą dėl tarnybinės veiklos nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. vertinimo ataskaitos, kurioje nenumatyta pradėti administracinių tam tikrų dokumentų, pateiktų RELEX Generalinio direktorato Paritetinio vertinimo komisijai, nagrinėjimą, peržiūrėjimo.

Grįsdamas savo reikalavimus, pareiškėjas remiasi procedūriniais pažeidimais, pvz., teisės į gynybą, administracijos nešališkumo ir motyvacijos pareigos pažeidimu.

Be to, ginčijamas sprendimas pažeidė pareiškėjo teisę į asmens duomenų apsaugą, rūpinimosi tarnautojais pareigą ir gero administravimo principą.

Fernando Rodrigues Carvalhais 2004 m. birželio 7 d. (faksu/elektroniniu paštu 2004 m. birželio 2 d.) pareikštas ieškiny s Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-206/04)

(2004/C 217/48)

(Bylos kalba: portugalų)

2004 m. birželio 7 d. (faksu/elektroniniu paštu 2004 m. birželio 2 d.) Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Fernando Rodrigues Carvalhais, atstovaujamo advokato Paulo Graça, ieškiny s Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

PROFILPAS, S.N.C. (Ufficio Veneto Brevetti) buvo kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. kovo 18 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą dėl 2002 m. rugpjūčio 8 d. ieškinio Nr. R 2407/2002 sujungto su ieškiniu Nr. R 408/2003 1, ir
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo: Fernando Rodrigues Carvalhais

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas:

Figūrinis prekių ženklas „PERFIX“ (paraiškos Nr. 1635515), skirtas 6 (Metaliniai profiliai ir jų priedai), 17 (Plastikiniai profiliai ir jų priedai, plastikinės jungtys ir apvadai) ir 19 (Ne metalinės statybinės medžiagos, keramikinės jungtys ir apvadai, marmurinės jungtys ir apvadai, jungtys ir apvadai iš esmės skirti aptaisymui ir nepriskirti kitoms klasėms) klasių prekėms žymėti.

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas:

PROFILPAS, S.N.C.

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:

Figūrinis prekių ženklas „CERFIX“ Nr. 587725) ir žodinis prekių ženklas „PROFIX“ Nr. 771196.

Protestų skyriaus sprendimas:	Atmesti protestą.	būti tvirtinama, kad pareiškėjo prekių ženklai gali būti supainioti su protestą pateikusios šalies prekių ženklais. Svarbiausias ginčijamo prekių ženklo požymis yra ne atskirai vertinamas žodinis elementas „FIX“, specifinis vaizdas kartu su nustatytu grafiniu pavaizdavimu.
Apeliacinės tarybos sprendimas:	Panaikinti protestų skyriaus sprendimą ir atsisakyti įregistruoti.	Išvada: nėra galimybės suklaidinti vartotojus dėl rinkoje esančių skirtingų lyginamų dviejų žymenų vien todėl, kad jie sutampa dalimi „FIX“.

Teisiniai pagrindai: Neteisingas Apeliacinės tarybos Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimas ta apimtimi, kuria ji įvertino, kad dėl prašomo prekių ženklo įregistravimo, atsirastų galimybė jį supainioti su Bendrijos prekių ženklais Nr. 587725 ir Nr. 771196.

Pagal Direktyvos dėl prekių ženklų preambulės 10 konstatuojamąją dalį supainiojimo galimybės įvertinimas priklauso nuo daugelio elementų <...>. Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba padarė aiškią vertinimo klaidą, kai bendrais terminais išdėsčiusi keletą iš šių elementų, ji neįvykdė savo pareigos apskritai įvertinti jų konkurencinį pobūdį.

Ginčijamame sprendime vertinant susijusius žymenis, nebuvo atliktas „visapusiškas supainiojimo galimybės, paremtos jų skiriamaisiais požymiais, įvertinimas“, t. y. kriterijus, be kita ko įtvirtintas 1992 m. birželio 22 d. bylos Lloyd Schuhfabrik Meyer C-342/97, Rec., p. I 3819 25 punkte.

Aiški Apeliacinės tarybos dėl motyvų prieštaravimo padaryta klaida, kai minėdama „visapusiško susijusių žymenų įvertinimo“ kriterijų, ji vėliau, atlikdama prašomo įregistruoti Bendrijos prekių ženklo „kruopščią analizę“, rėmėsi priešingu kriterijumi.

Pareiškėjas tvirtina, kad Apeliacinės tarybos sprendime netikėtai yra daroma išvada, kad nepaisant visų skirtumų tarp susijusių žymenų, yra galimybė supainioti vertinamus prekių ženklus.

Turi būti taip pat atsižvelgta į visus 6, 17 ir 19 klasių prekėms įregistruotus Bendrijų prekių ženklus, tarp kurių yra ankstesni nei protestą pateikusios šalies nurodomi prekių ženklai, į kurių sandarą įeina priesaga ir (arba) priešdėlis „FIX“. Jei daroma išvada, kad šie prekių ženklai negali būti supainioti, negali

Gibraltaro Vyriausybės 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Gibraltaro Vyriausybės, atstovaujamos advokatų M. Llamas, A. Petersen ir K. Nordlander, solicitor J. Temple Lang, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimą visa apimtimi;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas ginčija 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą dėl pagalbos sistemos, kurią Jungtinė Karalystė planuoja įgyvendinti Gibraltaro Vyriausybės Corporation Tax Reform (įmonių mokesčio reforma) atžvilgiu (!). Sprendime Komisija padarė išvadą, kad pasiūlyta mokesčio reforma sudaro valstybės pagalbą, nesuderinamą su bendrąja rinka.

Pareiškėjas teigia, kad Komisija reformą laiko atrankine regioniniu požiūriu, kadangi ji suteikia mokesčių lengvatų įmonėms Gibraltare lyginant su įmonėmis Jungtinėje Karalystėje, ir iš esmės atrankine, kadangi reforma suteikia mokesčių lengvatų vienoms įmonėms Gibraltare lyginant su kitomis įmonėmis Gibraltare.

Pagrįsdamas ieškinį, pareiškėjas tvirtina, pirma, kad Komisija neteisingai pritaikė įstatymą ir suklydo argumentuodama išvadą, kad Gibraltaro pasiūlyta mokesčio reforma yra atrankinė regioniniu požiūriu.

Šiuo klausimu pareiškėjas tvirtina, jog teiginys, kad Gibraltaras yra Jungtinės Karalystės dalis, yra klaidingas. Pareiškėjo teigimu, tai yra aišku iš nacionalinės konstitucinės teisės, viešosios tarptautinės teisės ir Bendrijos teisės.

Be to, pareiškėjas tvirtina, kad Komisijos regioninės atrankos principo negalima pritaikyti Gibraltarui. Pasak pareiškėjo, sprendimas yra susijęs su dviejomis visiškai atskiromis ir viena kitą eliminuojančiomis mokesčių sistemomis, todėl Gibraltaro mokesčių įstatymai negali būti laikomi nukrypimais nuo Jungtinės Karalystės mokesčių teisės reikalavimų.

Antra, pareiškėjas tvirtina, kad Komisija neteisingai pritaikė įstatymą ir suklydo argumentuodama išvadą, kad mokesčio reforma yra iš esmės atrankinė. Anot pareiškėjo, reforma yra bendro pobūdžio ir atspindi pagrįstą Gibraltaro ekonominės politikos pasirinkimą.

Pareiškėjo teigimu, nuostatos, kad neturinčios pelno įmonės yra neapmokestinamos ir kad įmonės neprivalo mokėti daugiau nei nustatyta maksimali suma, yra skirtos per didelių mokesčių vengimui, o ne selektyviai taikomos tam tikrai grupei ar kategorijai.

Pareiškėjas taip pat teigia, kad Komisija neteisingai tvirtina, jog todėl kad darbo užmokesčio mokestis ir turto mokestis netaikomi įmonėms, neturinčioms komercinės paskirties pastatų ar darbuotojų Gibraltare, reforma nuo mokesčių atleidžia ofšoro sektorių ir šiuo pagrindu yra iš esmės atrankinė. Be to, pareiškėjas tvirtina, kad Komisija pažeidė esminius procesinius reikalavimus, kadangi šiuo klausimu nei Jungtinė Karalystė, nei pareiškėjas neturėjo galimybės formalaus tyrimo metu pareikšti savo pastabų.

Galiausiai, pareiškėjas tvirtina, kad reforma negali būti laikoma atrankine, kadangi jos pobūdis, bendra struktūra ir esminiai bruožai yra sukurti atsižvelgiant į Gibraltaro ekonomikos specifiką: nedidelę teritoriją, darbo jėgos trūkumą, dominuojantį paslaugų sektorių ir nesudėtingą mažos administracijos valdymą.

(¹) Valstybės pagalba C 66/2002 – Gibraltaro Vyriausybės įmonių mokesčio reforma.

Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 2004 m. birželio 8 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Bylos kalba bus nustatyta remiantis Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalimi – ieškinio pareiškimas buvo pateiktas anglų kalba)

2004 m. birželio 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, įsisteigusios Vindzore (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos Solicitor H. Maitland Walker ir Barrister D. McFarland, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Polo/Lauren Company LP buvo proceso apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. kovo 25 d. Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 273/2002-1, kuriuo pareiškėjo ieškinys buvo atmestas;
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką prekių ženklui pateikęs asmuo:	Bendrijos prekių ženklams	pareiškėjas
Prašomas Bendrijos ženklas:	įregistruoti prekių ženklams	Figūrinis prekių ženklas „ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB“ prekėms 3 klasėje (valymo įrenginiai ir kt.)
Ženklo, kuriuo protesto protestas:	ar žymens, remiamasi procese, savi-ninkas:	Polo/Lauren Company LP
Ženklas, kuriuo protesto procese:	ar žymuo, remiamasi procese:	Nacionaliniai figūriniai ir žodiniai prekių ženklai, kuriuose yra žodis „POLO“
Protestų skyriaus sprendimas:		Atmesti protestą
Apeliacinės tarybos sprendimas:		Panaikinti protestų skyriaus sprendimą;
Teisiniai pagrindai:		Reglamento Nr.40/94 (¹) 8 straipsnio 1 dalies b) punkto pažeidimas. Pareiškėjas teigia, kad ginčijami ženklai nėra panašūs.

(¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, OL L 11, 1994 1 14, p. 1.

**Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės
2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų
Komisijai**

(Byla T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės, atstovaujamos M. Bethell, padedamo QC D. Anderson ir barrister H. Davies, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą visa apimtimi;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas ginčija 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą dėl Jungtinės Karalystės rengiamos įgyvendinti pagalbos sistemos Gibraltaro Vyriausybės Corporation Tax Reform (įmonių mokesčių reforma) atžvilgiu (¹). Sprendime Komisija padarė išvadą, kad siūloma mokesčių reforma sudaro valstybės pagalbą, nesuderinamą su bendrąja rinka.

Pagrįsdamas ieškinį, pareiškėjas teigia, kad Komisijos išvados dėl regioninės atrankos yra neteisėtos ir negaliojančios dėl esminių faktinių klaidų.

Remiantis pareiškėju, Gibraltaro kolonija, kurios savivaldą pagal Jungtinių Tautų chartiją Jungtinė Karalystė yra įpareigota vystyti, nei pagal nacionalinę, tarptautinę ar Europos Sąjungos teisę nėra laikoma Jungtinės Karalystės dalimi. Be to, pareiškėjas nurodo, kad Gibraltaras yra nuo Jungtinės Karalystės atskirtas ir negauna iš Jungtinės Karalystės jokių subsidijų ar finansavimo. Pareiškėjas taip pat tvirtina, kad Jungtinės Karalystės ir Gibraltaro mokesčių sistemos yra visiškai atskiros ir nesusijusios, ir kad reformos pasiūlymai nėra laikomi mokesčių mažinimu, taikomu Jungtinės Karalystės mokesčių sistemoje. Pareiškėjo nuomone, Komisijos išvada taip pat pažeidžia vienodos traktuotės principą, kadangi regionų su simetrine kompetencija priimtos priemonės nėra laikomos valstybės pagalba, tuo tarpu tokios pačios priemonės, priimtos regionų su asimetrine kompetencija, yra laikomos valstybės pagalba.

Pareiškėjas tvirtina, kad Komisijos išvados yra iš esmės neteisėtos ir nepakankamai pagrįstos.

Pareiškėjas taip pat teigia, kad Komisija pažeidė pareiškėjo teisę būti išklausytam, kadangi pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

vykstančios procedūros metu nesvarstė tam tikrų klausimų, kuriais jis grindė savo sprendimą.

⁽¹⁾ Valstybės pagalba C 66/2002 – Gibraltaro Vyriausybės įmonių mokesčio reforma.

**European Environmental Bureau ir Stichting Natuur en
Milieu 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos
Bendrijų Komisijai**

(Byla T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas European Environmental Bureau, įsteigto Briuselyje (Belgijos Karalystė) ir Stichting Natuur en Milieu, įsteigto Utrechte (Nyderlandų Karalystė), atstovaujamo advokatų P. van den Biesen ir B. Arentz, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Komisijos sprendimą 2004/247/EB (¹) ta dalimi, kiek jis susijęs su 2 straipsnio 3 dalimi ir 3 straipsnio b punktu;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija nusprendė nepakeisti direktyvos 91/414 (²) I priedo ir neįrašyti „Atrazine“ tarp jame išvardintų veikliųjų medžiagų. Direktyvos 91/414 4 straipsnis nustato, kad tik tie augalų apsaugos produktai, kurie turi I priede išvardintų medžiagų, gali būti valstybių narių registruojami. Atsisakydama įrašyti atraziną į I priedą, Komisija nusprendė neleisti tolimesnio šios medžiagos turinčių augalų apsaugos produktų vartojimo.

Pareiškėjai ginčija ne šį sprendimo aspektą, bet labiau tam tikras pereinamąsias nuostatas, iki 2007 m. birželio 30 d. ir riziką mažinančiomis sąlygomis leidžiančias tam tikrą ribotą atrazino turinčių produktų vartojimą. Savo sprendimo preambulėje Komisija pateisina šias pereinamąsias priemones esamu efektyvių alternatyvų trūkumu ir laiko, reikalingo jų plėtrai, poreikiu.

Grįsdami savo pareiškimą pareiškėjai teigia, kad ginčijamos nuostatos pažeidžia Direktyvą 91/414. Šios Direktyvos 8 straipsnis nustato, kad valstybės narės gali pratęsti medžiagų, buvusių rinkoje dvejus metus po pranešimo apie direktyvą, įrašymą laikotarpiui, neviršijančiam 12 metų. Atrazinas yra tokia medžiaga. Tačiau, jei tuo metu tokios medžiagos nebuvo įtrauktos į I priedą, tai, pareiškėjų teigimu, Direktyva 91/441 nenumato teisinio pagrindo leisti jas vartoti pasibaigus 12 metų pereinamajam laikotarpiui. Todėl pareiškėjai teigia, kad ginčijamomis nuostatomis Komisija sukūrė naują pagrindą Atrazino registravimui, nors pagal direktyvą 91/414 ji tokios teisės neturėjo.

Pareiškėjai taip pat teigia, kad neįtraukdama į ginčijamą sprendimą kitų apribojimų, susijusių su specialiomis saugomomis teritorijomis, būtent direktyvos 92/43 3 straipsnyje numatyto Natura 2000 tinklo, Komisija pažeidė Direktyvą 92/43⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 78, 2004 3 16, p. 53.

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1 – 32).

⁽³⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7-50).

Italijos Respublikos 2004 m. birželio 11 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. birželio 11 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamo avvocato dello Stato Danilo del Gaizo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ginčijamą sprendimą niekiniu ir negaliojančiu;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys yra pareikštas dėl 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimo C(2004)930 fin, susijusio su byla Nr. C62/2003 (ex NN 7/2003), kuriuo buvo pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba dėl skubių su užimtumu susijusių priemonių, kurias Italija įgyvendino 2003 m. vasario 14 d. dekretu-įstatymu, pakeistu 2003 m. balandžio 17 d. įstatymu Nr. 81. Komisija nusprendė, kad ginčijama pagalba priemonė

suteikia finansinę naudą asmenims, išgyjantiems įmones, turinčias finansinių sunkumų, kurioms taikomas specialus administravimas, ir kuriose dirba mažiausiai 1000 darbuotojų bei kurios iki 2003 m. balandžio 30 d. su Darbo ministerija sudarė kolektyvines sutartis dėl pritarimo darbuotojų perkėlimui, taip pat įmonėms, turinčioms finansinių sunkumų, kurioms taikomas specialus administravimas ir kuriose dirba mažiausiai 1000 darbuotojų bei galinčioms perkelti darbuotojus.

Pagrįsdamas savo ieškinį pareiškėjas teigia, kad:

- ginčijama pagalba yra bendro pobūdžio priemonė, skirta užimtumui skatinti bei neiškraipanti ar negalinti iškraipyti konkurencijos; todėl tai nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- Komisijos pagalbos suderinamumo įvertinimas yra paneigtas priemonės galiojimo laikotarpiu, pateisinamos laikina rimta užimtumo krize ir taikomos tik laikotarpiu, reikalingu jai įveikti, laikantis proporcingumo principo.
- buvo pažeistos rekomendacijos, susijusios su valstybės pagalba atgaivinimui ir restruktūrizavimui, ta apimtimi, kiek, atsižvelgiant į Ocean SpA pardavimą Brandt Italia, rekomendacijų 100 punkte yra aiškiai nurodyta pagalba, apie kurią nebuvo pranešta, nustatant, kad Komisija turi įvertinti, ar kiekviena be Komisijos leidimo suteikta pagalba atgaivinimui ir restruktūrizavimui yra suderinama su bendrąja rinka.
- Komisija pažeidė savo 2002 m. gruodžio 12 d. reglamentą (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui⁽¹⁾, nepripažindama pagalbos priemonės suderinama su juo.

⁽¹⁾ OL L 331, 2002 12 13, p. 3.

European Environmental Bureau ir Stichting Natuur en Milieu 2004 m. birželio 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas European Environmental Bureau, įsteigto Briuselyje (Belgijos Karalystė) ir Stichting Natuur en Milieu, įsteigto Utrechte (Nyderlandų Karalystė), atstovaujamo advokatų P. van den Biesen ir B. Arentz, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Komisijos sprendimą 2004/247/EB ⁽¹⁾ ta dalimi, kiek jis susijęs su 2 straipsnio 3 dalimi ir 3 straipsnio b punktu;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija nusprendė nepakeisti direktyvos 91/414 ⁽²⁾ I priedo ir neįrašyti „Simazino“ tarp jame išvardintų veikliųjų medžiagų. Direktyvos 91/414 4 straipsnis nustato, kad tik tie augalų apsaugos produktai, kurie turi I priede išvardintų medžiagų, gali būti valstybių narių registruojami. Atsisakydama įrašyti simaziną į I priedą, Komisija nusprendė neleisti tolesnio šios medžiagos turinčių augalų apsaugos produktų vartojimo.

Pareiškėjai ginčija ne šį sprendimo aspektą, bet labiau tam tikras pereinamąsias nuostatas, iki 2007 m. birželio 30 d. ir riziką mažinančiomis sąlygomis leidžiančias tam tikrą ribotą simazino turinčių produktų vartojimą. Savo sprendimo preambulėje Komisija pateisina šias pereinamąsias priemones esamu efektyvių alternatyvų trūkumu ir laiko, reikalingo jų plėtrai, poreikiu.

Savo pareikšimą pareiškėjai grindžia tais pačiais teisiniais pagrindais ir argumentais, kuriuos šie pareiškėjai nurodė byloje T-236/04.

⁽¹⁾ OL L 78, 2004 3 16, p. 50.

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1–32).

Elisabeth Saskia Smit 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europolui

(Byla T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Bylos kalba: olandų)

2004 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Elisabeth Saskia Smit, gyvenančios Scheveningen (Nyderlandų Karalystė), atstovaujamos P. de Casparis ir M. F. Baltussen, ieškinys Europolui.

Pareiškėja Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2003 m. gegužės 19 d. Europolo sprendimą kartu su 2004 m. kovo 19 d. sprendimu dėl jos skundo;
- priteisti iš Europolo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėja ginčija atsakovo sprendimą nesvarstyti jos kandidatūros tam tikroms laisvoms pareigybėms užimti. Pareiškėja teigia, kad atsakovas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

Jacques Wunenburger 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Jacques Wunenburger, gyvenančio Zagrebe (Kroatija), atstovaujamo advokato Eric Boigelot, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Generalinio sekretoriaus David O' Sullivan, veikiančio kaip vertintojas apeliacine tvarka, 2003 m. rugsėjo 11 d. sprendimą, kuriuo buvo galutinai patvirtinta pareiškėjo 2001 m. liepos 1 d. – 2002 m. gruodžio 31 d. tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą;
- panaikinti šią ataskaitą;
- panaikinti sprendimą, kuriuo aiškiai atmetamas pareiškėjo 2003 m. gruodžio 9 d. pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pareikštas skundas dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, įregistruotas Nr. R/711/03;
- priteisti pareiškėjui nuostolių, patirtų dėl moralinės žalos ir grėsmės jo karjerai, susijusių su esminiais pažeidimais ir labai pavėluotu šios ataskaitos parengimu, atitinkančių ex aequo ir bono 4 000 EUR sumą, atlyginimą, su galimybe ją padidinti ar sumažinti proceso metu;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas savo ieškinį grindžia Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnio 2 pastraipos, 26 ir 43 straipsnių bei 2002 m. balandžio 26 d. Komisijos patvirtintų pastarojo straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų pažeidimu. Jis taip pat tvirtina, kad buvo pažeista jo teisė į gynybą, gero administravimo principas, pareiga rūpintis, vienosodis traktuotės principas bei, kad buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) ir Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. (EDIFA) 2004 m. birželio 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) ir Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. (EDIFA), įsteigtų Madride, atstovaujamo advokato L. Ortiz Blanco, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. balandžio 2d., gegužės 6 d. ir gegužės 10 d. laiškuose nurodytą Europos Komisijos sprendimą, kuriuo remiantis buvo nuspręsta nesiimti tolesnių veiksmų dėl skundų, užregistruotų numeriais P/2002/4609 ir 2003/5119 (kiek jie susiję su EB sutarties 29 straipsnio taikymu), grindžiant tuo, kad 2003 m. birželio 13 d. Real Dekreto 725/2003 nepažeidžia EB sutarties 29 straipsnio arba kartu nagrinėjamo EB sutarties 10 ir 29 straipsnių;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu siekiama panaikinti Europos Komisijos 2004 m. balandžio 2 d., gegužės 6 d. ir gegužės 10 d. laiškuose nurodytą sprendimą, kuriuo atmetami pareiškėjų skundai (P/2002/4609 ir 2003/5119) dėl 2003 m. birželio 13 d. Real Dekreto 725/2003 priėmimo ta apimtimi, kuria jis pakeičia tam tikrus Ley 25/1990 dėl vaistų 100(2) straipsnio aspektus.

Real Dekreto nustato, kad farmacinius produktus platinantys didmenininkai turi pranešti sveikatos institucijoms apie vaistinėms ir kitiems didmenininkams tiekiamų farmacijos produktų kiekius. Ši valdžios institucija tokią informaciją vėliau perduoda farmacijos laboratorijoms. Pareiškėjai mano, kad farmacijos laboratorijos visgi gali imtis veiksmingų priemonių, kad sustabdytų didmenininkų vykdomą eksportą į kitas Bendrijos šalis nustatydamos farmacijos produktus eksportuojančius didmenininkus, eksportuojamus produktus ir jų kiekius.

Be to, pareiškėjai mano, kad aptariamam Real Dekreto pažeidžia EB sutarties 29 straipsnį arba kartu nagrinėjamus EB sutarties 10 ir 29 straipsnius.

Scania AB (Publ) 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Scania AB (Publ), Södertälje (Švedija), atstovaujamos advokatų D. Arts ir F. Herbert, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos sprendimą, kuriuo Komisija patvirtino Volvo A akcijų perleidimą per Ainax;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas teigia, kad Komisija patvirtino Volvo ir RENAULT Vehicules Industriels (!) koncentraciją su sąlyga, kad Volvo perleis turimas Scania akcijas (Scania projektas). Ginčijamu sprendimu Komisija sutiko su Volvo pateiktu perleidimo pasiūlymu, pagal kurį Volvo perduotų turimas likusias Scania akcijas savo filialui Ainax. Pareiškėjas taip pat teigia, kad Ainax akcijos būtų paskirstytos kaip dividendai Volvo akcininkams.

Pareiškėjo teigimu, ginčijamas sprendimas pažeidžia 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimu numatytą Scania projektą bei Reglamento Nr. 4064/89 (?) 6 straipsnio 1 dalies c punktą ir 6 straipsnio 2 dalį.

Pareiškėjo teigimu, tarpinės organizacijos Ainax įkūrimas išsaugo šiuo metu Volvo turimą akcijų paketą, užuot jas paskirstęs Volvo akcininkams. Pareiškėjas taip pat teigia, kad kadangi Renault turi apytiksliai 20 proc. Volvo akcijų, Renault kontroliuoja apytiksliai 20 proc. Ainax, kuri savo ruožtu kontroliuoja apytiksliai 25 proc. Skania. Todėl pareiškėjas teigia, kad perleidimo projektas suteikia Renault ir netiesiogiai Volvo žymią įtaką pareiškėjo atžvilgiu ir supaprastintą priėjimą prie jo vidaus komercinių paslapčių. Pareiškėjo teigimu, todėl jis negali veikti nepriklausomai Volvo/Renault VI grupės atžvilgiu.

(¹) 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas, Tarybos (EEB) reglamento Nr. 4064/89 (OL C 301, p. 23) pagrindu skelbiantis koncentraciją esant suderinama su bendrąja rinka (byla Nr. IV/M.1980 – 3* VOLVO/RENAULT V.I.).

(²) 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos (EEB) reglamentas Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL 1990 L 257, p. 13).

Philippe Combescot 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. birželio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Philippe Combescot, atstovaujamo advokatų Alberto Maritati ir Viola Messa, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti pareigūno, P. Combescot viršininko, elgesį neteisėtu ir turėjusiu įtakos P. Combescot profesiniam gyvenimui, karjerai ir jo sveikatos būklei, bei pripažinti teisę į pagalbą, numatytą Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnyje;
- pripažinti neteisėta veiklos vertinimo ataskaitą dėl labai priešiško pareiškėjo ir jo viršininko tarpusavio santykių, kurie negali pagerėti;
- pripažinti P. Combescot teisę į ne mažesnę kaip 1 000 EUR moralinės žalos, žalos profesiniam gyvenimui ir jo karjerai atlyginimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas šioje byloje teigia laikotarpiu nuo jo paskyrimo į reziduojančio patarėjo Komisijos delegacijoje Gvatemaloje pareigas patyręs savo tiesioginio viršininko grasinimus, gąsdinimus ir žeminantį elgesį jo asmens ir profesinių gebėjimų atžvilgiu. Iš esmės pareiškėjas tvirtina patyręs diskriminacinį elgesį, turėjusį įtakos jo profesiniam gyvenimui ir rimtų pasekmių jo sveikatos būklei.

Todėl atsisakymas suteikti pagalbą, numatytą Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnyje turėtų būti pripažintas teisiškai nepateisinamu. Be to, ginčo laikotarpiu vykdomos veiklos vertinimo ataskaita taip pat turėtų būti pripažinta neteisėta.

Philippe Combescot 2004 m. birželio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. birželio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Philippe Combescot, atstovaujamo advokatų Alberto Maritati ir Viola Messa, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti neteisėtu sprendimą, kuriuo buvo atmesta jo paraiška dalyvauti konkurse dėl delegacijos Kolumbijoje vadovo pareigybės, apie kurią buvo paskelbta 2003 m. gegužės 28 d. (COM/091/03) pranešime apie konkursą; taip pat, pripažinti visą konkurso procedūrą ir sprendimą dėl paskyrimo į pareigybę negaliojančiu; pripažinti, kad buvo padaryta žala Philippe Combescot asmeninei ir profesinei reputacijai, ir kad neteisėtas sprendimas neleisti jam dalyvauti konkurse sukėlė rimtas neigiamas pasekmes jo psichologinei būsenai; priteisti jam 100 000 EUR žalai atlyginti.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas prieštarauja Komisijos sprendimui atmesti jo paraišką dalyvauti konkurse dėl laisvos Kolumbijos delegacijos vadovo pareigybės.

Pareiškėjas tvirtina, kad:

- buvo pažeistos pranešimo apie konkursą nuostatos, kadangi pagrindai, dėl kurių buvo atmesta pareiškėjo kandidatūra (faktas, kad jis neturėjo dvejų metų darbo patirties kaip padalinio vadovas) nebuvo įtraukti į pranešimą dėl konkurso;

- buvo pažeistas nediskriminavimo principas, kadangi likusių pareigūnų, buvusių panašioje padėtyje kaip ir pareiškėjas, kandidatūros buvo priimtos;
- nemotyvuota ir klaidingai įvertinta, kadangi atsakovas neatsižvelgė į tai, kad pareiškėjo vykdyta veikla ir funkcijos, kurias jis vykdė oficialiai dirbdamas nuolatiniu patarėju delegacijoje Gvatemaloje, buvo lygiavertės padalinio vadovo veiklai ir pareigoms ta apimtimi, kuria jis savarankiškai, vadybos ir ekonominių išteklių atžvilgiu, vykdė delegacijos Gvatemaloje administravimo darbus.

Graikijos Respublikos 2004 m. birželio 22 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Bylos kalba: graikų)

2004 m. birželio 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Graikijos Respublikos, atstovaujamos Vassilios Kontolaimos ir Ioannis Chalkias, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimą Nr. E (2004) 457/EB/29.4.2004 (L 156/30.4.2004).

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai:

Skundžiamu sprendimu, kuriame pagal Reglamentą (EEB) Nr. 729/70 buvo patikrintos sąskaitos, Komisija nurodė, kad įvairios Graikijos Respublikos išlaidos vaisių ir daržovių bei valstybės atsargų srityse nebus finansuojamos Bendrijos, kadangi šios išlaidos buvo pripažintos neatitinkančiomis Europos Bendrijos teisę ir buvo priskirtos Graikijos Respublikai.

Konkrečiai, dalis šių išlaidų buvo susijusios su valstybės ryžių atsargų saugojimu 1999-2001 metais. Pagrindu nepripažinti išlaidų Komisija nurodė tai, kad dalis ryžių buvo pateikta saugojimui pavėluotai. Dėl šių išlaidų Graikijos Respublika savo ieškinį grindžia ta faktine aplinkybe, kad Komisija, atsisakydama pripažinti šias išlaidas remiantis force majeure aplinkybe, atsiradusią dėl vairuotojų streiko, pažeidžia proporcingumo principą. Taip pat Graikijos Respublika remiasi teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, kadangi Komisijos padaliniai nepateikė savo nuomonės dėl praleisto termino, po to, kai šie buvo informuoti apie Graikijos ketinimą pradėti kaupti atsargas nenustatčius termino dėl force majeure aplinkybės. Be to, Graikijos Respublika nurodo, kad yra nepakankamai pagrįstas specifinis klausimas, t. y. nesilaikymas dokumento Nr. VI/5330/91 nuro-

dymų (numatančio iš anksto nustatytas korekcijas, kai nepatvirtintos realios mokėjimo sumos negali būti nustatytos).

Kai kurios kitos nefinansuojamos išlaidos yra susijusios korekcijomis, kilusioms dėl to, kad persikų gamintojai nesilaikė minimalios kainos. Šiuo ginčijamo sprendimo klausimu Graikija pripažino mokėjusi tiesiogiai gamintojų įmonėms, o ne perdirbėjams. Tačiau, remdamasi ypatingomis aplinkybėmis, jos nuomone, pateisinančiomis šią priemonę, ji mano, jog ši priemonė atitinka Bendrijos žemės ūkio politikos tikslus ir Bendrijos rinkos organizavimą; ji taip pat teigia, kad dėl šios priemonės nebuvo patirta jokių nuostolių. Be to, Graikijos Respublikos teigimu korekcijų suma buvo apskaičiuota neteisingai.

Dėl 2 % korekcijos, susijusios su pagalbos nepasiturintiems asmenims programa, Graikijos Respublika remiasi tuo, kad buvo klaidingai aiškinami Reglamento Nr. 3149/92⁽¹⁾ 1, 2 ir 9 straipsniai, netinkamai įvertintos ir nepakankamai pagrįstos faktinės aplinkybės.

Dėl korekcijų, susijusių su trejų metų vaisių ir daržovių sektoriaus restruktūrizavimo programa, Graikija remiasi tuo, kad buvo klaidingai aiškinamas Tarybos reglamentas Nr. 3816/92⁽²⁾ ir bei netinkamai įvertintos faktinės aplinkybės, kadangi ji privalėjo mokėti už visą trejų metų pagamintą produkciją, o ne už tai, kas funkcionavo, turint omenyje, jog ji privalėjo sumokėti už restruktūrizavimo priemones atsižvelgiant į po trejų metų periodo sekantį šešių mėnesių laikotarpį ir kad šie mokėjimai buvo įvykdyti pirmąjį 2000 m. pusmetį.

Graikijos Respublika galiausiai remiasi bendroju panaikinimo pagrindu, taikomu visoms ginčijamo sprendimo dalims; ji teigia, kad pagal Reglamento Nr. 1258/99⁽³⁾ 7 straipsnio 4 dalį ir Reglamento Nr. 1663/95⁽⁴⁾ 8 straipsnį, sprendimo priėmimo metu Komisija neturėjo kompetencijos nustatyti korekcijas dėl svarstomų terminų, nes Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnyje nurodytas pranešimas apima koreguotinų išlaidų įvertinimą, atsižvelgiant į 24 mėnesių periodą prieš atliekant korekcijas.

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3149/92, nustatantis išsamias maisto iš intervencinių atsargų tiekimo labiausiai nepasiturintiems asmenims Bendrijoje taisykles, OL L 313 1992 spalio 30 d., p. 50-55.

⁽²⁾ 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3816/92, numatantis vaisių ir daržovių sektoriaus kompensavimo mechanizmo panaikinimą, taikomą prekyboje tarp Ispanijos ir kitų valstybių narių, ir susijusias priemones, OL L 387 1992 m. gruodžio 31 d., p. 10-11.

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, OL L 160 1999 m. birželio 26 d., p. 103-112.

⁽⁴⁾ 1995 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1663/95 nustatantis išsamias taisykles dėl Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarkos taikymo, OL L 158 1995 liepos 8 d., p. 6-12.

**Caviar Anzali 2004 m. birželio 18 d. pareikštas ieškinys
Vidaus rinkos derinimo tarnybai**

(Byla T-252/04)

(2004/C 217/62)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 18 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas bendrovės Caviar Anzali, įsteigtos Colombes (Prancūzija), atstovaujamos advokato Jean-François Jésus, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai.

Novomarket S. A. buvo proceso antrojoje apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2002 m. balandžio 19 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 479/2003-2, Caviar Anzali prieš Novomarket);
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo:	Novomarket S.A.
Susijęs Bendrijos prekių ženklas:	Figūrinis prekių ženklas „Asetra“, inter alia, 29 ir 31 klasės prekėms (paraiškos Nr. 2187805)
Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas:	Caviar Anzali S.A.
Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:	Nacionalinis ir tarptautinis prekių ženklas „Astara“ 29 klasės prekės
Protestų skyriaus sprendimas:	Atmesti protestą
Apeliacinės tarybos sprendimas:	Atmesti apeliacinį skundą
Teisiniai pagrindai:	Pareiškėjas teigia, kad procesas apeliacinėje taryboje pasižymi tuo, jog skundas nagrinėjamas iš naujo ir vėliau nei Protestų skyriaus nustatytas terminas perduotas vertimas negali būti protesto atmetimo pagrindu.

**Mundipharma AG 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys
Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)**

(Byla T-256/04)

(2004/C 217/63)

(Bylos kalba bus nustatyta remiantis Darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalimi. Ieškinys buvo pateiktas vokiečių kalba)

2004 m. birželio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Mundipharma AG, įsteigtos Bazelyje (Šveicarija), atstovaujamos advokato F. Nielsen, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Kita proceso apeliacinėje taryboje šalis buvo Altana Pharma AG, įsteigta Konstancoje (Vokietija).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos 2004 m. balandžio 19 d. sprendimą (bylos Nr. R 1004/2002-2).
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką dėl Bendrijos prekių ženklo pateikęs asmuo:	ALTANA Pharma AG
Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas:	Žodinis prekių ženklas „RES-PICUR“ 5 klasės prekėms (kvėpavimo takų terapijos priemonės)–paraiškos Nr. 949 156.
Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas:	Pareiškėjas
Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:	Vokietijos nacionalinis žodinis prekių ženklas „RESPICORT“ 5 klasės prekėms (farmacijos produktai, sveikatos priežiūros preparatai; pleistrai).
Protestų skyriaus sprendimas:	Atmesti protestą.
Apeliacinės tarybos sprendimas:	Panaikinti protestų skyriaus sprendimą ir atmesti protestą.
Teisiniai pagrindai:	Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b) punkto pažeidimas.

**C.E.S.T.A.S. - Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie
Appropriate Sanitarie 2004 m. birželio 23 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Bylos kalba: italy)

2004 m. birželio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas C.E.S.T.A.S.- Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie, atstovaujamo advokatų Nicoletta Amadei ir Charles Turk, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti visą ginčijamą sprendimą;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu siekiama 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos (delegacija Gvinėjos Respublikoje) sprendimo, kuriuo reikalaujama, kad pareiškėjas, NVO nuo 1987 m. vykdamas savo veiklą Gvinėjoje, grąžintų 959 543 835 Gvinėjos frankų (397 126, 02 eurų) sumą, sudarančią projekto, už kurio vykdymą ji buvo atsakinga, nepateisintas išlaidas, panaikinimo.

Pareiškėja savo reikalavimus grindžia:

- esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu dėl motyvų nebuvimo ir prieštaravimo taip pat teisinio pagrindo nebuvimu. Šiuo atžvilgiu, ji teigia, kad ginčijamoje „Note de debit“ (debeto pažyma) paminėta tikta sutartis dėl „Gyvenimo sąlygų šalies viduje pagerinimo – 7 ACP GUI 019-4-AT CESTAS“, tuo tarpu nėra šiuo pavadinimu jokios sutarties, todėl nėra aišku, kokie pareiškėjo ir Gvinėjos Vyriausybės santykiai yra nurodomi ginčijame sprendime. Kita vertus, CESTAS teigia, kad nėra jokio teisinio pagrindo, grindžiančio ginčijamą aktą. Galiausiai, debeto pažymoje nepateikiamas joks kriterijus, kuriais Komisija rėmėsi nustatydama ginčijamą sumą, paaiškinimas;
- tuo, kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, kadangi debeto pažymą, kuria pareiškėjui yra nurodoma grąžinti susijusią sumą priėmė Komisija, kuri yra sutarčių, sudarytų dėl įvairių projektų Gvinėjoje, atžvilgiu trečiasis asmuo;
- Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais⁽¹⁾ pažeidimu, ta apimtimi, kuria neatsakytą į pareiškėjos prašymą pateikti Erns & Young ataskaitos kopiją;
- pareiškėjos teisės į gynybą pažeidimu;
- rungimosi ir gero administravimo principų pažeidimu.

Šiuo atžvilgiu pareiškėja atskirai pabrėžia, kad pareiškėjos manomų išpareigojimų neįvykdymo vertinimas buvo atliktas visiškai išorinio subjekto Erns & Young, kuris nėra tikras trečiasis asmuo pagrindinių šalių atžvilgiu, bet, priešingai, institucija, kuriai moka Gvinėjos Vyriausybė ir kurios dėl šios priežasties negalima laikyti nešališka.

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 m. gegužės 31 d., p. 43.

**Ispanijos Karalystės 2004 m. liepos 1 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 1 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Ispanijos Karalystės, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Ispanijos ambasadą Liuksemburge, Boulevard Emmanuel Servais, Nr. 4-6, atstovaujamos advokato D. Fernando Díez Moreno, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimą Ispanijos atžvilgiu ta dalimi, kiek jis susijęs su atsisakymu finansuoti vaisių ir daržovių sunaikinimą (5 253 604,00 eurų) ir atsisakymu finansuoti ariamų pasėlių sektoriuje bei priemokas už galvijus, išskyrus sumą ariamų pasėlių sektoriuje, susijusią su 2000–2001 prekybos metais La Rioja regione (1 659 053,00 eurų).
- Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Su pareiškėju susijusioje ginčijamo sprendimo dalyje atsisakoma finansuoti keturiose srityse: a) finansinė kompensacija už vaisių ir daržovių sunaikinimą; b) pagalba citrinų perdirbimui; c) maisto produktų iš intervencinių rezervų, skirtų labiausiai vargstantiems žmonėms, tiekimas; d) ariami pasėliai ir priemokos už galvijus. Šis ieškinys susijęs tik su vaisių ir daržovių sunaikinimo nefinansavimu (5 253 601 eurų dėl tariamos kontrolės trūkumo Murcia ir Valencia regionuose) ir ariamų pasėlių bei priemokų už galvijus nefinansavimu, išskyrus sumas, susijusias su 2000–2001 prekybos metais La Rioja regione ariamų pasėlių sektoriuje, todėl suma, kurios nesuteikimas laikomas neteisėtu, yra 1 659 053 eurų.

Grįsdama savo reikalavimus Ispanija remiasi šiais teisiniais pagrindais:

— Finansinė kompensacija už vaisių ir daržovių sunaikinimą

Šiuo klausimu Ispanija nurodo, kad nors Ispanijos valdžios institucijos dėl neteisingo aiškinimo nevykdė 100 procentų sunaikintų produktų kontrolės, intervencijos procedūrai ištaisyti reikalingų priemonių jos ėmėsi netrukus po to, kai apie klaidą buvo perspėtos Europos Bendrijų Audito Rūmų. Pareiškėjo nuomone, yra nelogiška Ispaniją bausti už dėl klaidingo teisės aktų aiškinimo atliktus veiksmus, kurie buvo ištaisyti nedelsiant po pranešimo, nes, pirma, Ispanijos valdžios institucijos kruopščiai ištaisė Audito Rūmų nurodytą klaidą, ir, antra, vykdė daug pagal teisės aktus neprivalomų patikrinimų vietose.

— Ariamieji pasėliai ir priemokos už galvijus

Dėl šio klausimo Ispanija teigia, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/99 7 straipsnio 4 dalį, vertinamą kartu su Reglamento (EB) Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalimi, iš finansinių korekcijų reikia pašalinti visas 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metais padarytas Baskų regiono išmokas, kurios buvo sumokėtos atitinkamai iki 1999 m. sausio 31 d. ir 2000 m. sausio 31 d. La Rioja regiono atžvilgiu turėtų būti elgiamasi taip pat.

Antra, sunkiai galima padaryti išvadą, kad priemokų už galvijus atveju buvo įgyvendintas pranešimo pagal Reglamento (EEB) Nr. 1663/95 8 straipsnį reikalavimas.

Ispanijos Karalystė teigia, kad su priemokomis už galvijus susijusios išmokos 1998 m., 1999 m. ir 2000 m. buvo audituotos ir patvirtintos per tyrimą 2000/07. Tačiau 1998 m., 1999 m. ir 2000 m. Baskų regiono ir 1998 m., 1998 m. ir 2000 m. La Rioja regiono prašymų atžvilgiu Komisija taikė finansinę korekciją, neatsižvelgdama į tai, kad jos tarnybos pirmiau minėto tyrimo atžvilgiu padarė išvadą, kad šių prašymų atžvilgiu korekcija nėra reikalinga. Todėl tyrimu 2000/2011 siekiama tik atnaujinti jau užbaigtą bylą, kitai EŽŪOGF grupei perduodant jau išnagrinėtus prašymus dėl 1998–2000 m, įskaitant ir patį sankcijų taikymo klausimą, ir padarant kitokias išvadas dėl atsiakymo finansuoti.

Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, įsisteigusios Spa (Belgija), atstovaujamos advokatų Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ir Donatienne Moreau, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Cottee Dairy Products Pty Limited buvo apeliacinės procedūros Pirmojoje apeliacinėje taryboje šalimi.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą;
- priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos Cottee Dairy Products Pty Limited prekių ženklui pateikęs asmuo:

Prašomas Bendrijos įregistruoti prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas „SPA“ 1 klasės prekėms (paraiškos Nr. 911388)

Proteste nurodytas prekių ženklas ar žymuo: Figūrinis ir žodinis prekių ženklas „SPA“, įregistruotas Beneliukso valstybėse 32 klasės prekėms ir protestą padavusios įmonės teisinis statusas bei pavadinimas

Proteste nurodyto prekių ženklo ar žymens savininkas: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Protestų skyriaus sprendimas: Atmesti prašymą įregistruoti

Apeliacinės tarybos sprendimas: Panaikinti Protestų skyriaus sprendimą

Teisiniai pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 5 dalies pažeidimas

(¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL Nr. L 11, 1994 1 14, p. 1).

**IDOM, S.A. 2004 m. birželio 29 d. pareikštas ieškinys
Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir
pramoniniam dizainui) (VRDT)**

(Byla T-269/04)

(2004/C 217/67)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. birželio 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas IDOM, S.A., įsisteigusios Bilbao (Ispanija), atstovaujamos *Ilustre Colegio de Madrid* teisininkės *Tatiana Villate Consonni*, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti VRDT antrosios apeliacinės tarybos 2004 m. balandžio 27 d. sprendimą byloje R-153/2003-2;
- panaikinti protesto procese B282733 priimtą sprendimą Nr. 3707/2002 ta apimtimi, kuria atmetamas IDOM S.A. paduotas protestas ir tenkinti ginčijamo prekių ženklo paraišką 37 klasės ir iš dalies 42 klasės paslaugoms;
- palaikyti pareiškėjo argumentus, kuriais remiantis VRDT protestų skyriui būtų nurodyta visiškai atsisakyti įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą;
- priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi išlaidas bylos pralaimėjimo atveju.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos Idom Incorporated prekių ženklui pateikęs asmuo:

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: Figūrinis prekių ženklas „IDOM“ (paraiškos Nr. 1 185 800) 35, 37 ir 42 klasių paslaugoms (vadyba, konsultavimas ir informatika)

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas: Pareiškėjas

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese: Figūrinis Bendrijos prekių ženklas „IDOM“ (paraiškos Nr. 847 236), Ispanijos figūrinis prekių ženklas IDOM (Nr. 789 822, Nr. 789 823, Nr. 1 195 931, Nr. 2 052 591, Nr. 2 052 592, Nr. 2 052 593) ir Ispanijos žodinis prekių ženklas IDOM (paraiškos Nr. 217 244) 35, 37 ir 42 klasių paslaugoms

Protestų skyriaus spren-dimas: Tenkinti protestą ta dalimi, kuria jis susijęs su 35 klasės paslau-gomis, kurias skirti žymėti abu prekių ženklai, ir atmesti 37 ir 42 klasės paslaugų atžvilgiu

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti apeliaciją

Teisiniai pagrindai:

Neteisingas Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir 4 dalies aiškinimas

Bylos T-304/99 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2004/C 217/68)

(Bylos kalba: olandų)

Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas 2004 m. birželio 10 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą T-304/99 *Oliehandel Kuster B. V.*, palaikoma Nyderlandų Karalystės, prieš Europos Bendrijų Komisiją.

⁽¹⁾ OL C 63, 2000 3 4.

Bylos T-69/02 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2004/C 217/69)

(Bylos kalba: ispanų)

Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo pirmosios kole-gijos pirmininkas 2004 m. birželio 7 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą T-69/02 *Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC)* prieš Europos Bendrijų Komisiją.

⁽¹⁾ OL C 118, 2002 5 18.

Bylos T-249/03 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2004/C 217/70)

(Bylos kalba: prancūzų)

Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo pirmosios kole-gijos pirmininkas 2004 m. birželio 11 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą T-249/03 *Y* prieš Europos Bendrijų Komisiją.

⁽¹⁾ OL C 213, 2003 9 6.

III

(Pranešimai)

(2004/C 217/71)

Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys

OL C 201, 2004 8 7

Skelbti leidiniai:

OL C 190, 2004 7 24

OL C 179, 2004 7 10

OL C 168, 2004 6 26

OL C 156, 2004 6 12

OL C 146, 2004 5 29

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
